

Forslag

til

Lov om ændring af lov om produkter og markedsovervågning, lov om ædle metaller og konfliktminerale og lov om tilgængelighedskrav for produkter og tjenester¹

(Tilpasning af national ret som følge af EU-forordninger om legetøj og kritiske råstoffer for så vidt angår permanente magneter, beføjelse til at træffe afgørelse over for personer, der har tilknytning til ulovlige produkter, hjemmel til kontrol med varer udbudt til salg som ædle metaller og justering af sanktioner m.v.)

§ 1

I lov om produkter og markedsovervågning, jf. lovbekendtgørelse nr. 22 af 8. januar 2026, foretages følgende ændringer:

1. I § 2, *stk. 1*, indsættes som *nr. 44* og *45*:

»44) Europa-Parlamentets og Rådets forordning om sikkerhedskrav til legetøj.

45) Europa-Parlamentets og Rådets forordning om fastlæggelse af en ramme for at sikre en sikker og bæredygtig forsyning med kritiske råstoffer for så vidt angår bestemmelser vedrørende permanente magneter.«

2. I § 3 ændres »nr. 2-42« til: »nr. 2-42, 44 og 45«.

3. I § 3 *a*, *stk. 1* og 3, ændres »§ 37, *stk. 7*« til: »§ 37, *stk. 4*«.

4. I § 4, *nr. 5*, ændres »nr. 26-43« til: »nr. 26-45«.

5. § 19 affattes således:

¹ Loven gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/882 af 17. april 2019 om tilgængelighedskrav for produkter og tjenester, EU-Tidende 2019, nr. L 151, side 70.

»Kontrolmyndigheden kan træffe afgørelse over for enhver, der har en tilknytning til et produkt, uden at vedkommende dog har bragt produktet i omsætning eller gjort det tilgængeligt på markedet, om på relevant måde at afhjælpe tilfælde af manglende overensstemmelse med regler i denne lov, regler fastsat i medfør af denne lov, produktforordninger eller markedsovervågningsforordningen, for så vidt angår denne lovs anvendelsesområde.«

6. I § 22, stk. 1, ændres »skal, hvis det er nødvendigt,« til: »kan«.

7. I § 37, stk. 2 og 3, ændres »13-43« til: »13-45«.

§ 2

I lov nr. 798 af 9. juni 2020 om ædle metaller og konfliktminerale, foretages følgende ændringer:

1. Overalt i loven ændres »Sikkerhedsstyrelsen« til: »Erhvervsstyrelsen« og »Sikkerhedsstyrelsens« til: »Erhvervsstyrelsens«.

2. § 1 affattes således:

»§ 1. Loven gælder for varer af ædle metaller og varer, der udbydes til salg som indeholdende ædle metaller, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Undtaget fra denne lov er

- 1) varer af ædle metaller, der godtgøres at være fremstillet før den 1. juli 1961,
- 2) varer af ædle metaller til dentalt og andet medicinsk formål og
- 3) mønter, der er gangbare.

Stk. 3. Loven gælder endvidere for EU-importører, der er omfattet af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/821 af 17. maj 2017 om fastlæggelse af due diligence-forpligtelser i forsyningskæden for EU-importører af tin, tantal, wolfram og deres malme samt guld, der hidrører fra konfliktramte områder og højrisikoområder, med senere ændringer. Forordningen er optaget som bilag 1 til denne lov.«

3. I § 3, stk. 1, ændres »Varer af ædle metaller må kun erhvervsmæssigt fremstilles, sælges eller udbydes til salg« til: »Varer må kun erhvervsmæssigt fremstilles, sælges eller udbydes til salg som varer af ædle metaller«.
4. I § 7, stk. 2, og § 8, stk. 2, udgår »virksomhed«.
5. I § 9, stk. 1, ændres »virksomheder« til: »den «.
6. I § 12, stk. 4, ændres to steder »virksomheder« til: »den«, og »sælger varer af ædle metaller eller udbyder disse til salg« ændres til: »sælger eller udbyder varer, som er omfattet af denne lov,«.
7. I § 13, stk. 1, ændres »varer af ædle metaller« til: »varer omfattet af denne lov«.
8. I § 15, stk. 1, 1. pkt., ændres »varer af ædle metaller« til: »varer omfattet af denne lov« og i § 15, stk. 1, 2. pkt., ændres »refunderet af virksomheden« til: »refunderet af den part, hvis vare har været genstand for kontrol«.
9. I § 16, stk. 1, ændres »varer af ædle metaller« til: »varer omfattet af denne lov, jf. § 1, stk. 1,«, efter »markedet« indsættes: »eller påbyde at standse markedsføring, der kan vildlede forbrugere«, og »til holdigheds- og navnestempler« udgår.
10. I § 16, stk. 2, ændres »varer af ædle metaller som nævnt i stk. 1« til: »varer omfattet af denne lov, jf. stk. 1,«.
11. I § 21, stk. 1, udgår »vedrørende varer af ædle metaller«, i nr. 1 udgår »af ædle metaller«, og i nr. 5 indsættes efter »§ 12, stk. 3«: », vedrørende varer omfattet af denne lov, jf. § 1, stk. 1«.

§ 3

I lov nr. 801 af 7. juni 2022 om tilgængelighedskrav for produkter og tjenester, som ændret ved lov nr. 637 af 11. juni 2024, foretages følgende ændringer:

1. I § 2 indsættes som *stk. 2*:

»*Stk. 2.* Loven finder ikke anvendelse på forhold, der er omfattet af regler om ophavsret.«.

2. Efter § 2 indsættes:

»§ 2 a. Produkter og tjenester, der opfylder kravene i denne lov eller regler fastsat i medfør heraf, må ikke hindres i at blive gjort tilgængelige i Danmark eller blive leveret i Danmark af grunde, der vedrører tilgængelighedskrav.«

3. I § 5, *stk. 2*, indsættes efter »Selvbetjeningsterminaler«: », jf. § 1, *stk. 1*, nr. 2 og 3,«.

4. I § 25, *stk. 2, nr. 1*, ændres »udarbejdet« til: »foretaget«.

5. I § 45, *stk. 2*, ændres »Sikkerhedsstyrelsen« til: »Erhvervsstyrelsen« og i *stk. 3* ændres »Energistyrelsen« til: »Digitaliseringsstyrelsen«.

6. Efter § 49 indsættes:

§ 49 a. Konstaterer den relevante kontrolmyndighed, jf. § 45, *stk. 1*, at manglende opfyldelse af tilgængelighedskravene ikke er begrænset til produkter, der er gjort tilgængelige i Danmark, underretter kontrolmyndigheden Kommissionen og de øvrige medlemsstater om resultatet af kontrollen med et produkt udtaget i medfør af § 48 og om de foranstaltninger, kontrolmyndigheden har pålagt den erhvervsdrivende at træffe i medfør af § 49.

Stk. 2. Anses en foranstaltning truffet af en markedsovervågningsmyndighed i en anden medlemsstat for at være

berettiget, jf. artikel 21, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2019/882/EU, træffer den relevante kontrolmyndighed de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at det produkt, der ikke opfylder kravene, trækkes tilbage fra det danske marked, og underretter Kommissionen herom. Hvis den pågældende foranstaltning anses for ikke at være berettiget, trækker den relevante kontrolmyndighed foranstaltningen tilbage.

§ 4

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. januar 2027, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. § 1, nr. 1-4 og 7, træder i kraft den 24. november 2026.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse	
1.	Indledning
1.1.	Baggrund vedrørende forordningen om kritiske råstoffer
2.	Lovforslagets hovedpunkter
2.1.	Ændring af produktloven
2.1.1.	Udvidelse af lovens anvendelsesområde m.v. som følge af EU-forordninger om kritiske råstoffer og legetøj
2.1.1.1.	Gældende ret
2.1.1.2.	Bestemmelser vedrørende permanente magneter i forordningen om kritiske råstoffer
2.1.1.3.	Erhvervsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
2.1.2.	Beføjelse til at træffe afgørelse over for enhver, der har en tilknytning til et ulovligt produkt
2.1.2.1.	Gældende ret
2.1.2.2.	Erhvervsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
2.2.	Ændring af lov om ædle metaller og konfliktminerale
2.2.1.	Udvidelse af lovens anvendelsesområde for så vidt angår varer, der vækker forestilling om, at de indeholder ædle metaller
2.2.1.1.	Gældende ret
2.2.1.2.	Erhvervsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
2.2.2.	Sanktionsniveau ved overtrædelse af bestemmelser vedrørende ædle metaller m.v.
2.2.2.1.	Gældende ret
2.2.2.2.	Erhvervsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
2.3.	Ændring af tilgængelighedsloven
2.3.1.	Gældende ret
2.3.2.	Erhvervsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
3.	Konsekvenser for opfyldelsen af FN's verdensmål

4.	Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige
5.	Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.
6.	Administrative konsekvenser for borgerne
7.	Klimamæssige konsekvenser
8.	Miljø- og naturmæssige konsekvenser
9.	Forholdet til EU-retten
10.	Hørte myndigheder og organisationer m.v.
11.	Sammenfattende skema

1. Indledning

Forbrugerne i Danmark skal kunne have tillid til, at de produkter og tjenester, de køber og anvender, er sikre og opfylder gældende lovgivning og standarder. Det er centralt for et velfungerende marked, at der er gennemsikrelighed og tryghed for både forbrugere og erhvervsdrivende. Derfor skal der også være sikkerhed for, at reglerne er klare, og at erhvervsdrivende, der overtræder reglerne, mødes af sanktioner, som står i rimeligt forhold til overtrædelsens alvor.

Erhvervsstyrelsen har ansvaret for at føre kontrol på en række produktområder omfattet af forskellige love. Med dette lovforslag foreslås ændringer af flere love vedrørende produkter, der dels skal sikre, at dansk lovgivning er i overensstemmelse med EU-retten, at virksomheder er underlagt klare og forståelige regler, som ikke er konkurrenceforvridende eller unødvendigt byrdefulde og endelig, at der findes det rette beskyttelsesniveau for forbrugere, som køber og anvender produkter i Danmark.

Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/1252 af 11. april 2024 om fastlæggelse af en ramme for at sikre en sikker og bæredygtig forsyning med kritiske råstoffer (forordningen om kritiske råstoffer), som ændret ved [COM(2025) 946 final], fastsætter regler om bl.a. permanente magneter for så vidt angår magneternes genanvendelighed, indhold og markedsovervågningen heraf.

Permanente magneter indeholder betydelige mængder af kritiske råstoffer, og de indgår i mange produkter, herunder elbiler, varmepumper, opvaskemaskiner, mikrobølgeovne og støvsugere. Af den grund foreslås en udvidelse af anvendelsesområdet for lov om produkter og markedsovervågning (produktloven) med henblik på at sikre, at der foretages de nødvendige gennemførelsesforanstaltninger til forordningen om kritiske råstoffer vedrørende permanente magneter.

Derudover foreslås en lignende udvidelse af produktlovens anvendelsesområde for så vidt angår legetøjsforordningen. Legetøjsforordningen vil erstatte legetøjsdirektivet, som allerede er omfattet af produktlovens anvendelsesområde.

I produktloven ændres endvidere en kontrolbeføjelse med henblik på at sikre, at Erhvervsstyrelsen har de bedste betingelser for at træffe afgørelse over for relevante parter i forbindelse med markedsovervågning af produkter, som sælges til danskere, uanset om salget sker i danske butikker eller via globale onlinemarkedspladser.

Af en tilsvarende grund foretages en række ændringer i lov om ædle metaller og konfliktminerale (ædelmetallov). Ændringerne udvider dels lovens anvendelsesområde til også at omfatte varer, der udbydes til salg som indeholdende ædle metaller, dels fastsættes de nødvendige hjemler og beføjelser for Erhvervsstyrelsen til at sikre, at reglerne overholdes.

Endelig lægges der op til et mindre antal ændringer i lov om tilgængelighedskrav for produkter og tjenester (tilgængelighedsloven) med henblik på at sikre, at loven i tilstrækkelig grad gennemfører tilgængelighedsdirektivet, herunder særligt forholdet til anden regulering om ophavsret, den frie bevægelighed for produkter og tjenester, der overholder tilgængelighedskravene, og Erhvervsstyrelsens forpligtelser i overensstemmelse med EU-beskyttelsesproceduren vedrørende produkter omfattet af EU-harmoniseringslovgivning. Det sker på baggrund af drøftelser med Kommissionen.

1.1. Baggrund vedrørende forordningen om kritiske råstoffer

Forordningen om kritiske råstoffer trådte i kraft den 23. maj 2024, og størstedelen af forordningens bestemmelser finder allerede anvendelse. En lang række bestemmelser i forordningen forudsætter dog, at Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter og delegerede retsakter, hvorfor supplerende regulering vil blive vedtaget i løbet af de kommende år. Medlemslandene er forpligtede til at fastsætte regler om sanktioner for overtrædelser af forordningen senest den 24. november 2026.

Forordningen om kritiske råstoffer fastlægger en EU-ramme for at sikre en sikker, modstandsdygtig og bæredygtig forsyning med kritiske råstoffer. Med forordningen er der tale om ny og tværgående EU-regulering af et hidtil ureguleret område.

Det følger af forordningens artikel 1, stk. 1, at det overordnede formål med forordningen er at forbedre det indre markeds funktion ved at etablere en ramme til at sikre, at Unionen har adgang til en sikker, modstandsdygtig og bæredygtig forsyning med kritiske råstoffer, herunder ved at fremme effektivitet og cirkularitet i hele værdikæden.

På den baggrund indeholder forordningen om kritiske råstoffer foranstaltninger, der skal mindske risikoen for afbrydelse af forsyningen af kritiske råstoffer ved at støtte strategiske projekter, diversificere importen og tilskynde til teknologiske fremskridt og ressourceeffektivitet. Endvidere er der fastsat tiltag for at forbedre EU's evne til at overvåge og reagere på forsyningsrisici, og endelig er der tiltag for at sikre, at kritiske råstoffer og produkter kan bevæge sig frit i EU, samtidig med at de overholder høje standarder for miljø, sociale forhold og forvaltning. Rammen i

forordningen om kritiske råstoffer dækker således forsyning af kritiske råstoffer i bred forstand.

Forordningen er vedtaget i erkendelse af, at EU er stærkt afhængig af kritiske råstoffer fra tredjelande og for nogle kritiske råstoffers vedkommende er EU næsten fuldt ud afhængig af Kina, jf. forordningens præambelbetragtning nr. 12. Efterspørgslen på kritiske råstoffer, herunder sjældne jordarter som bor, nikkel eller kobolt, er stærkt stigende som følge af EU's omlægning til en grøn og digital økonomi. Et eksempel er permanente magneter, der i højere grad indgår i fremstillingen og udviklingen af produkter og ny teknologi, herunder f.eks. elbiler. Langt størstedelen af de sjældne jordarter, der anvendes i disse magneter, kommer på nuværende tidspunkt fra tredjelande, og forordningen skal således minimere afhængighedsforholdet til lande uden for EU.

Siden forordningen trådte i kraft den 23. maj 2024, er det geopolitiske aspekt af forsyningen af kritiske råstoffer ifølge Kommissionen blevet forstærket af bl.a. en række kinesiske eksportrestriktioner for sjældne jordarter og andre kritiske råstoffer. Herudover har andre globale aktører intensiveret indsatsen for at sikre deres industrier adgang til kritiske råstoffer ved at finansiere projekter vedrørende kritiske råstoffer og diversificere deres forsyninger gennem partnerskaber.

I lyset heraf vedtog Kommissionen den 3. december 2025 RESourceEU-handlingsplanen, som fremskynder gennemførelsen af forordningen bl.a. med henblik på hurtigt at øge produktionen af kritiske råstoffer. Dette indebærer bl.a. en udvidelse af rammen for cirkularitet for at øge nyttiggørelsen og genanvendelsen af kritiske råstoffer, navnlig permanente magneter af sjældne jordarter.

Forordningen om kritiske råstoffer er således ændret ved [COM(2025) 946 final], hvilket bl.a. indebærer en udvidelse af anvendelsesområdet for produkter, der er omfattet af krav til mærkning vedrørende permanente magneter, og en præcisering af oplysningsforpligtelserne. Derudover skal affald før forbrugsleddet også medtages i forpligtelsen til at genanvende indhold for så vidt angår permanente magneter af sjældne jordarter.

Dette lovforslag vedrører alene forordningens bestemmelser vedrørende permanente magneter. Det gælder primært magneters genanvendelighed, jf. artikel 28, magneters genanvendte indhold, jf. artikel 29, magneters overensstemmelse og markedsovervågningen heraf, jf. artikel 33, gennemførelse og tilpasning til EU-harmoniseringslovgivning, jf. artikel 34, og endelig fastsættelsen af sanktioner, der skal anvendes i tilfælde af overtrædelser af forordningen, jf. artikel 47.

2. Lovforslagets hovedpunkter

2.1. Ændring af produktloven

2.1.1. Udvidelse af lovens anvendelsesområde m.v. som følge af EU-forordninger om kritiske råstoffer og legetøj

2.1.1.1. Gældende ret

Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2025/2509 om sikkerhedskrav til legetøj (legetøjsforordningen) trådte i kraft den 1. januar 2026. Legetøjsforordningen fastsætter væsentlige sikkerhedskrav til legetøj for at sikre et højt niveau for beskyttelse af børns sundhed og sikkerhed ved brug af legetøj. Forordningen finder anvendelse på alle produkter, der er udformet eller beregnet til at blive brugt af børn under 14 år under leg.

Legetøjsforordningen skal først og fremmest beskytte børn bedre mod skadelige kemikalier. Derudover skal forordningen bidrage til at digitalisere det indre marked og styrke dets sammenhæng. Formålene skal indfries ved generelt at forbyde flere grupper af farlige kemikalier, indføre det digitale produktpas, omdanne et direktiv til en forordning samt højne kravene til sikkerhed, onlinesalg, og teknisk dokumentation.

Enkelte bestemmelser i legetøjsforordningen fandt allerede anvendelse fra 1. januar 2026. Det gælder bestemmelserne om bemyndigede organer til at foretage overensstemmelsesvurdering foruden bestemmelser om Kommissionens delegerede beføjelser, fortrolighed og sanktioner.

Europa-Parlamentets og Rådets forordning 2019/1020/EU af 20. juni 2019 om markedsovervågning og produktoverensstemmelse og om ændring af direktiv 2004/42/EF og forordning (EF) nr. 765/2008 og (EU) nr. 305/2011 (markedsovervågningsforordningen) fastsætter den overordnede ramme for markedsovervågning og produktoverensstemmelse på EU-niveau for produkter omfattet af EU-harmoniseringslovgivningen anført i bilag 1 til forordningen. Dette gælder, medmindre der findes særlige bestemmelser med samme formål i EU-harmoniseringslovgivningen, der på en mere specifik måde regulerer særlige markedsovervågnings- og håndhævelsesaspekter, jf. markedsovervågningsforordningens artikel 2, stk. 1.

Legetøjsforordningen vil ophæve og erstatte Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/48/EF om sikkerhedskrav til legetøj (legetøjsdirektivet), når legetøjsforordningen finder endelig anvendelse fra 1. august 2030. Legetøjsdirektivet er anført i bilag 1 til markedsovervågningsforordningen. Da legetøjsforordningen træder i stedet for legetøjsdirektivet, vil markedsovervågningsforordningens

bestemmelser om markedsovervågning fortsat gælde for legetøj. Henvisninger til det ophævede legetøjsdirektiv, herunder henvisninger i markedsovervågningsforordningen, vil derfor være til legetøjsforordningen, jf. legetøjsforordningens artikel 56, 2. afsnit.

Ved ikrafttrædelsen af forordningen om kritiske råstoffer er forordningen optaget på bilag 1 til markedsovervågningsforordningen med den afgrænsning, at forordningen om kritiske råstoffer er omfattet af markedsovervågningsforordningen for så vidt som den vedrører kravene fastsat i nævnte forordnings artikel 28, 29 eller 31. Hvor artikel 28 og 29 i forordningen om kritiske råstoffer vedrører permanente magneters genanvendelighed og genanvendte indhold, kan artikel 31 om deklaration af miljøaftryk vedrøre kritiske råstoffer i en bredere forstand, der afhænger af Kommissionens videre arbejde, herunder forudgående konsekvensanalyser, udarbejdelse af rapporter og vedtagelse af delegerede retsakter vedrørende forskellige kritiske råstoffers miljøaftryk. Fælles for bestemmelserne er, at de vedrører produkter.

For så vidt angår bestemmelserne vedrørende permanente magneter i artikel 28 og 29 i forordningen om kritiske råstoffer er Miljøministeriet ressortansvarlig, men Erhvervsstyrelsen vil udføre markedsovervågningen med kravene i bestemmelserne og i retsakterne udstedt i medfør heraf. De pågældende bestemmelser er således omfattet af de overordnede krav i markedsovervågningsforordningen, herunder krav til myndighedernes forpligtelser og beføjelser i forbindelse med udførelsen af markedsovervågning på området.

Derudover er markedsovervågningsforordningens artikel 4 om erhvervsdrivendes opgaver vedrørende produkter omfattet af visse EU-harmoniseringsretsakter ændret til også at omfatte produkter, som er omfattet af forordningen om kritiske råstoffer, markedsovervågningsforordningens jf. artikel 4, stk. 5. Dette medfører, at produkter, som er omfattet af forordningen om kritiske råstoffer, kun må bringes i omsætning i EU, hvis en erhvervsdrivende etableret i Unionen er ansvarlig for specifikke opgaver bl.a. vedrørende verifikation af EU-overensstemmelseserklæring og samarbejde med markedsovervågningsmyndighederne m.v., jf. artikel 4, stk. 3.

I Danmark er der fastsat supplerende bestemmelser til markedsovervågningsforordningen i en række forskellige love og bekendtgørelser afhængigt af, hvilken myndighed der er ressortansvarlig. Det gælder eksempelvis produktloven, kemikalieloven og ecodesignloven.

På Erhvervsstyrelsens ressortområde er de supplerende bestemmelser til markedsovervågningsforordningen fastsat i produktloven. Det gælder

f.eks. beføjelser til at udføre kontrol og bemyndigelser til at fastsætte nærmere regler om produktspecifikke krav, udpegning af bemyndigede organer og bestemmelser om straf m.v. Endvidere er der i produktloven og i bekendtgørelser udstedt i medfør heraf fastsat supplerende bestemmelser til de EU-harmoniseringsretsakter, som Erhvervsstyrelsen er ressortansvarlig myndighed for. Dette gælder f.eks. legetøjsdirektivet, som vil blive erstattet af legetøjsforordningen.

Det følger af produktlovens § 8, stk. 3, at Erhvervsministeren kan fastsætte regler, der er nødvendige for at gennemføre og håndhæve retsakter vedtaget af Den Europæiske Unions institutioner vedrørende produkter, der er omfattet af lovens anvendelsesområde. Det følger endvidere af lovens § 37, stk. 4, at Erhvervsministeren kan fastsætte regler om straf af bøde eller fængsel indtil 2 år for overtrædelse af produktforordningerne, jf. § 4, nr. 5.

Produktloven gælder for en lang række forskellige produktområder, hvoraf størstedelen er omfattet af EU-retsakter. Det fremgår således af produktlovens § 2, stk. 1, at loven finder anvendelse på mere end 40 produktområder, som er underlagt EU-retsakter, eksempelvis produkter omfattet af legetøjsdirektivet, jf. stk. 1, nr. 11, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/35/EU af 26. februar 2014 om harmonisering af medlemsstaternes love om tilgængeliggørelse på markedet af elektrisk materiel bestemt til anvendelse inden for visse spændingsgrænser (lavspændingsdirektivet), jf. stk. 1, nr. 9, og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2023/1230 af 14. juni 2023 om maskiner (maskinforordningen), jf. stk. 1, nr. 42.

I overensstemmelse med gældende EU-ret kan et produkt være omfattet af mere end én EU-harmoniseringsretsakt. Eksempelvis vil industrirobotter, jf. artikel 2, nr. 42, i forordningen om kritiske råstoffer og opvaskemaskiner, jf. artikel 2, nr. 52, i forordningen om kritiske råstoffer være omfattet af produktspecifikke krav i henholdsvis maskinforordningen og lavspændingsdirektivet samtidig med, at kravene vedrørende permanente magneter for produkter omfattet af forordningen om kritiske råstoffer finder anvendelse, jf. artikel 28 og 29 i forordningen om kritiske råstoffer

Størstedelen af retsakter, som er anført i produktlovens § 2, stk. 1, er EU-harmoniseringsretsakter på sektorspecifikke produktområder, som fremgår af bilag 1 til markedsovervågningsforordningen, herunder legetøjsdirektivet.

Det fremgår af bemærkningerne til produktloven, jf. Folketingstidende 2019-2020, tillæg A, L 179 som fremsat, side 10, at et af de primære

formål med produktloven har været at samle reguleringen af forskellige produkttyper i en hovedlov på Erhvervsstyrelsens område. Det gælder dels produktområder, som er omfattet af EU-harmoniseringslovgivning, og dels områder, som ikke er omfattet af EU-harmoniseringslovgivning. Det er således forudsat i forarbejderne til produktloven, jf. Folketingstidende 2019-2020, tillæg A, L 179 som fremsat, side 35, at produktlovens struktur skal gøre det muligt, at andre produktområder vil kunne omfattes af loven ved en lovændring, hvor nye eller ændrede områder kan tilføjes til anvendelsesområdet i lovens § 2.

På den baggrund indeholder produktloven en række kontrolbeføjelser, som kan anvendes med henblik på at sikre en ensartet og effektiv markedsovervågning på tværs af produktområder.

2.1.1.2. Bestemmelser vedrørende permanente magneter i forordningen om kritiske råstoffer

Det følger bl.a. af præambelbetragtning nr. 57 i forordningen om kritiske råstoffer, at permanente magneter indgår i en bred vifte af produkter, og at permanente magneter bør være et prioriteret produkt, således at cirkulariteten kan øges, et sekundært marked for permanente magneter kan fremmes og forsyningssikkerheden for kritiske råstoffer kan sikres.

Endvidere følger det bl.a. af præambelbetragtning nr. 58, at det er en forudsætning for en virkningsfuld genanvendelse af permanente magneter, at genanvendelsesvirksomhederne har adgang til de nødvendige oplysninger om mængden, typen og den kemiske sammensætning af permanente magneter i et produkt, tillige med deres placering og anvendt(e) belægning, lim og additiver, samt oplysninger om, hvordan permanente magneter udtages af produktet på sikker vis.

I overensstemmelse hermed og i overensstemmelse med det overordnede formål med forordningen om kritiske råstoffer, jf. pkt. 1.1. ovenfor, indeholder forordningen om kritiske råstoffer en række bestemmelser vedrørende permanente magneter. Permanente magneter defineres i forordningens artikel 2, nr. 53, som en magnet, der bevarer sin magnetisme efter at være blevet fjernet fra et eksternt magnetfelt.

Artikel 28 vedrørende permanente magneters genanvendelighed

Det følger af artikel 28, stk. 1, at en række produkter, som er defineret i artikel 2, nr. 40-52, skal være forsynet med et iøjnefaldende, let læseligt og uudsletteligt mærke med angivelse af, hvorvidt produkterne indeholder én eller flere permanente magneter, jf. stk. 1, litra a. Det gælder konkret følgende produktkategorier: Magnetisk resonansbilleddannelsesudstyr, vindenergigeneratorer, industrirobotter, motorkøretøjer, lette transportmidler, køleenheder, varmepumper, elmotorer, herunder hvis

elmotorer er integreret i andre produkter, automatiske vaskemaskiner, tørretumblere, mikrobølgeovne, støvsugere eller opvaskemaskiner.

Det påhviler enhver fysisk eller juridisk person, der bringer et af de nævnte produkter i omsætning, at forsyne produktet med mærkningen. Hvis produktet indeholder en eller flere permanente magneter, skal det endvidere angives, om magneterne tilhører en bestemt type, jf. stk. 1, litra b.

Anvendelsesområdet for produkter omfattet af artikel 28, stk. 1, er udvidet med [COM(2025) 946 final], hvorefter fem yderligere produktkategorier er omfattet i form af harddiskdrev, transducere, højttalere, droner til civil brug og motoriseret legetøj.

Kommissionen er, jf. artikel 28, stk. 2, forpligtet til at vedtage en gennemførelsesretsakt senest 24. november 2026, der fastsætter formatet for mærkningen af permanente magneter. To år efter, at gennemførelsesretsakten er vedtaget, skal den person, der har bragt et produkt omfattet af stk. 1 i omsætning, sørge for, at der findes en databærer, jf. artikel 28, stk. 3.

En databærer, jf. definitionen i artikel 2, nr. 54, skal knyttes til en entydig produktidentifikator, jf. definitionen i artikel 2, nr. 55, som giver adgang til de nødvendige oplysninger. Dette indebærer, at der kan opnås oplysninger om sporbarhed for ansvarlige personer, oplysninger om permanente magneter, herunder indhold m.v., og oplysninger om, hvordan magneter fjernes fra produkter, jf. artikel 28, stk. 4. Oplysningerne skal være fyldestgørende, ajourførte og nøjagtige, og de skal opbevares i et produkts typiske levetid plus 10 år, jf. artikel 28, stk. 7, som fastsætter nærmere krav for oplysningerne.

Hvis et produkt er omfattet af anden EU-regulering, hvor der stilles krav om produktpas, skal oplysningerne angives i produktpasset, jf. artikel 28, stk. 6. Det gælder f.eks. produkter omfattet af ecodesignforordningen, jf. forordning (EU) 2024/1781, som i kapitel III fastsætter rammen for det digitale produktpas. Endvidere går oplysningskrav vedrørende genanvendelse af permanente magneter i anden EU-harmoniseringslovgivning forud for anvendelsen af artikel 28 i forordningen om kritiske råstoffer, jf. stk. 8.

Artikel 28, stk. 9 og 11, undtager en række produkter, herunder eksempelvis produkter til forsvars- og rumanvendelse og køretøjer til særlig anvendelse, og efter artikel 28, stk. 10, udskydes anvendelsen til 24. maj 2029 for magnetisk resonansbilleddannelsesudstyr, motorkøretøjer og lette transportmidler, der er typegodkendte køretøjer i klasse L.

Endelig kan Kommissionen vedtage en delegeret retsakt vedrørende toldmyndighedernes arbejde for så vidt angår produkter omfattet af artikel 28 og 29.

Artikel 29 vedrørende permanente magneters genanvendte indhold

Det følger af artikel 29, stk. 1, at personer, der bringer de omfattede produkter i omsætning, og som indeholder visse magneter med en samlet vægt over 0,2 kg, skal offentliggøre andelen af en række angivne kritiske råstoffer indeholdt i magneterne, eksempelvis bor, nikkel og kobolt. Dette gælder den andel af råstofferne, som er nyttiggjort fra affald både før og efter forbrugerleddet, herunder den andel af affaldet, der er produceret i EU, jf. ændringen i medfør af [COM(2025) 946 final].

Offentliggørelsen skal ske på et websted med fri adgang senest den 24. maj 2027 eller to år efter ikrafttrædelsen af en delegeret retsakt, som Kommissionen skal vedtage senest den 24. maj 2026, jf. artikel 29, stk. 2, afhængigt af hvilken dato der er senest. Med [COM(2025) 946 final] er der imidlertid ingen frist for Kommissionen til at vedtage gennemførelsesretsakten, jf. artikel 29, stk. 2, hvorfor kravet om offentliggørelse gælder fra 24. maj 2027.

Den delegerede retsakt, jf. artikel 29, stk. 2, skal omhandle beregning og verifikation af andelen af de kritiske råstoffer, der er nyttiggjort fra affald både før efter forbrugsleddet, i de permanente magneter, jf. artikel 29, stk. 2, som ændret ved [COM(2025) 946 final]. Retsakten vil endvidere skulle indeholde den gældende overensstemmelsesvurderingsprocedure.

I henhold til artikel 29, stk. 3, er Kommissionen efter ikrafttrædelsen af retsakten, jf. stk. 2, eller senest den 31. december 2031 forpligtet til at vedtage delegerede retsakter, der fastsætter nærmere krav til minimumsandele i permanente magneter af visse kritiske råstoffer, der er blevet genanvendt både før og efter forbrugsleddet, herunder den andel af affaldet, der er produceret i EU, jf. ændringen i medfør af [COM(2025) 946 final].

Det følger af § 29, stk. 4, at krav til indholdet af genanvendte materialer i permanente magneter i anden EU-harmoniseringslovgivning for et eller flere af de produkter, der er anført i stk. 1, går forud for anvendelsen af artikel 29.

Det følger endvidere af § 29, stk. 5, at fra datoen, hvor artikel 29, stk. 1, finder anvendelse, skal personer, der udbyder de omfattede produkter til salg eller bringer de omfattede produkter i omsætning, give deres kunder adgang til oplysningerne om magneters genanvendte indhold omhandlet i stk. 1 på en måde, der ikke kan vildlede.

Artikel 29, stk. 6, fastsætter, at for så vidt angår udstyr til magnetisk resonansbilleddannelse, motorkøretøjer og lette transportmidler, der er typegodkendte køretøjer i klasse L, anvendes stk. 1 og 5 om oplysningsforpligtelser for ansvarlige personer fem år efter, at Kommissionen har vedtaget en delegeret retsakt i henhold til stk. 2. Dette kan senest være den 24. maj 2031.

Endelig undtages i artikel 29, stk. 5, 2. afsnit, og stk. 7, en række produkter fra artikel 29, herunder eksempelvis produkter til forsvars- og rumanvendelse og køretøjer til særlig anvendelse.

Artikel 33 vedrørende overensstemmelse og markedsovervågning

Artikel 33, stk. 1, forpligter ansvarlige personer til at sørge for, at den gældende procedure til vurdering af overensstemmelse er gennemført, og at den krævede tekniske dokumentation er udarbejdet, før et produkt omfattet af artikel 28 eller 29 bringes i omsætning. Det følger af stk. 1, 2. pkt., at den ansvarlige person desuden skal sørge for, at der er udarbejdet en EU-overensstemmelseserklæring, og at CE-mærkningen er blevet anbragt, hvis et produkts overensstemmelse med de gældende krav er blevet dokumenteret ved overensstemmelsesvurderingsproceduren.

Det følger af artikel 33, stk. 2, at overensstemmelsesvurderingsproceduren for produkter, der er omfattet af kravene i artikel 28 om permanente magneters genanvendelighed, er den procedure, der er fastsat i bilag IV til direktiv 2009/125/EF, der sidenhen er erstattet af ecodesignforordningen, medmindre disse produkter også er omfattet af kravene i forordningens artikel 29, hvor det i så fald er den procedure, som er fastsat i de beregnings- og verifikationsregler, der er vedtaget af Kommissionen i henhold til artikel 29, stk. 2.

Endelig følger det af artikel 33, stk. 3, at artiklen ikke finder anvendelse på produkter, der er omfattet af typegodkendelse i henhold til forordning (EU) 2018/858 eller (EU) nr. 168/2013, som begge vedrører motorkøretøjer. Det følger af forordningens præambelbetragtning nr. 62, sidste pkt., at overensstemmelsesvurderingen af produkter, der skal typegodkendes i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/858 eller (EU) nr. 168/2013, bør håndhæves gennem det eksisterende typegodkendelsessystem.

Artikel 34 om gennemførelse og tilpasning af EU-harmoniseringslovgivning

Foruden en forpligtelse for Kommissionen til at supplere artikel 28 med gennemførelsesretsakter i overensstemmelse med undersøgelsesproceduren i artikel 39, stk. 3, og artikel 29 med delegerede

retsakter i overensstemmelse med artikel 38 om udøvelsen af delegerede beføjelser, er Kommissionen i artikel 34 endvidere tillagt beføjelse til at vedtage delegerede retsakter med henblik på at supplere bl.a. artikel 28, 29 og 33 yderligere, ligeledes i overensstemmelse med artikel 38. Kommissionens ramme for disse delegerede retsakter følger af artikel 34, 1. afsnit, litra a-f.

Det følger eksempelvis af artikel 34, 1. afsnit, litra a, at Kommissionen kan vedtage delegerede retsakter med henblik på at fastsætte krav til den tekniske udformning og driften af den databærer og den entydige produktidentifikator, der er omhandlet i artikel 28, stk. 3 og 4, eller med henblik på at fastsætte krav vedrørende EU-overensstemmelseserklæringen og generelle principper og regler og betingelser for anbringelse af CE-mærkning, jf. afsnit 1, litra f.

Det fremgår af artikel 34, 2. afsnit, at de delegerede retsakter skal henvise til eller sikre tilpasning til anden EU-harmoniseringslovgivning, navnlig direktiv 2009/125/EF. De skal også tage hensyn til behovet for at begrænse den administrative byrde og samtidig sikre en effektiv gennemførelse af denne forordnings artikel 28, 29 og 31.

Artikel 47 om sanktioner

Det følger af artikel 47, at der skal fastsættes nationale bestemmelser om sanktioner, som skal være effektive, stå i et rimeligt forhold til overtrædelsen og have afskrækkende virkning. Kommissionen skal meddeles om bestemmelserne og anvendelsen heraf. Kommissionen skal endvidere underrettes, hvis der foretages ændringer i bestemmelserne. I overensstemmelse med forordningens præambelbetragtning nr. 71 skal straffebestemmelserne anvendes over for virksomheder, der ikke opfylder forpligtelser fastsat i forordningen, herunder bl.a. oplysninger om genanvendelighed.

2.1.1.3. Erhvervsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Erhvervsministeriet finder fortsat, at produktloven udgør en velegnet lovgivningsmæssig ramme, hvor Erhvervsstyrelsen har de nødvendige og ensrettede kontrolbeføjelser og sanktionsmuligheder på tværs af produktområder. Det gælder både, når eksisterende regler erstattes af mere tidssvarende regler, som opdaterer relevante sikkerhedskrav og i højere grad imødekommer nye forretningsmodeller og ændret brugeradfærd, hvilket er tilfældet med legetøjsforordningen. Det gælder imidlertid også, når der introduceres nye krav til hidtil uregulerede områder, hvilket er tilfældet med reguleringen af permanente magneter i forordningen om kritiske råstoffer.

Erhvervsministeriet har erfaret, at direktiver i stigende omfang erstattes af forordninger og endvidere, at der i stigende omfang fastsættes produktrelaterede krav i forordninger, som gælder på tværs af produktområder. Som følge af forordningernes direkte virkning vurderer Erhvervsministeriet, at det alene er nødvendigt at foretage supplerende gennemførelsesforanstaltninger i produktloven og i regler fastsat i medfør af loven i mindre omfang, hvis legetøjsforordningen og forordningen om kritiske råstoffer for så vidt angår bestemmelser om permanente magneter bliver omfattet af produktloven.

Erhvervsministeriet har overvejet hensigtsmæssigheden i at lade forordningen om kritiske råstoffer for så vidt angår bestemmelser om permanente magneter være omfattet af rammen i produktloven. Produktloven omfatter primært EU-harmoniseringsretsakter på produktområdet, som fastsætter specifikke produktkrav og forpligtelser for erhvervsdrivende, og som i mange tilfælde er udarbejdet i henhold til ”den nye metode” (new legislative framework), som anført i forarbejderne til produktloven, jf. Folketingstidende 2019-2020, tillæg A, L 179 som fremsat, side 16.

Bestemmelserne vedrørende permanente magneter i forordningen om kritiske råstoffer udgør blot en lille del af flere forskellige tiltag fra EU for at sikre, at Unionen har adgang til en sikker, modstandsdygtig og bæredygtig forsyning med kritiske råstoffer, jf. nærmere pkt. 1.1. ovenfor om baggrund vedrørende forordningen om kritiske råstoffer. I den forstand adskiller forordningen om kritiske råstoffer sig fra hovedparten af de øvrige EU-retsakter, som fremgår af produktlovens § 2, stk. 1, og fra legetøjsforordningen.

Forordningen om kritiske råstoffer er imidlertid vedtaget under forudsætning af, at bestemmelserne om permanente magneter skal anvendes under rammen i markedsovervågningsforordningen. Det følger således bl.a. af præambelbetragtning nr. 62 i forordningen om kritiske råstoffer, at produkters eller kritiske råstoffers efterlevelse af kravene med henblik på at forbedre permanente magneters cirkularitet og deklarerer kritiske råstoffers miljøaftryk bør vurderes af de ansvarlige fabrikanter, inden de bringes i omsætning, og de kompetente nationale myndigheder bør håndhæve disse krav på en virkningsfuld måde. Det følger tillige af samme betragtning, at bestemmelserne om overensstemmelse og markedsovervågning i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/1020 (markedsovervågningsforordningen) og direktiv 2009/125/EF, der sidenhen er erstattet ecodesignforordningen, er udformet med henblik på at tage hånd om denne udfordring, og de bør derfor også finde anvendelse på disse krav.

I forlængelse heraf er forordningen om kritiske råstoffer tilføjet til markedsovervågningsforordningens bilag 1 for så vidt angår kravene fastsat i nævnte forordnings artikel 28, 29 eller 31. Der henvises til pkt. 2.1.1.1. og 2.1.1.2. ovenfor.

Henset til, at gennemførelsesforanstaltningerne angående markedsovervågningsforordningen på Erhvervsstyrelsens ressortområde er foretaget i produktloven, finder Erhvervsministeriet, at produktlovens anvendelsesområde bør udvides til at omfatte forordningen om kritiske råstoffer for så vidt angår bestemmelser vedrørende permanente magneter.

Erhvervsministeriet vurderer, at det vil kunne skabe synergieffekter i forbindelse med Erhvervsstyrelsens markedsovervågning på produktområdet, idet produkter, der er omfattet af forordningen om kritiske råstoffer for så vidt angår bestemmelser om permanente magneter, i høj grad vil være omfattet af en eller flere andre EU-harmoniseringsretsakter, som allerede er omfattet af produktloven.

Denne vurdering forstærkes af, at Erhvervsstyrelsen også udfører markedsovervågning med produkter på vegne af andre myndigheder, herunder med produkter omfattet af radioudstyrsdirektivet, jf. lovbekendtgørelse nr. 958 af 22. juni 2022, og ecodesignforordningen, jf. lov nr. 431 af 6. maj 2025.

Det er endvidere Erhvervsministeriets opfattelse, at forordningen om kritiske råstoffer kan rummes af lovens definition af produktforordninger i lovens § 4, nr. 5, uden at det strider mod hensigten med definitionen, når der foretages en afgrænsning af forordningen om kritiske råstoffer til bestemmelser vedrørende permanente magneter, som udgør produktrelaterede krav m.v.

Endelig er der foretaget en sammenlignelig ændring af produktloven for så vidt angår produkter, som anvender materialer, der kommer i kontakt med drikkevand i 2024, jf. lov nr. 412 af 23. april 2024, idet Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2020/2184 om kvaliteten af drikkevand, er indsat i produktlovens § 2 med en række konsekvensændringer.

For så vidt angår legetøjsforordningen er det Erhvervsministeriets vurdering, at forordningen er velegnet til at være omfattet af produktloven ud fra den eksisterende lovgivningsmæssige ramme. Det skyldes, at legetøjsdirektivet, som legetøjsforordningen vil erstatte endeligt i 2030, i forvejen er omfattet af produktlovens anvendelsesområde, og forordningen viderefører den sikkerhedsmæssige ramme for legetøj foruden en række nye tiltag om bl.a. forbud mod skadelige kemikalier, forhøjelse af kravene

til onlinesalg og øget digitalisering. En tilføjelse af legetøjsforordningen til produktlovens § 2, stk. 1, giver derfor ikke anledning til betænkeligheder.

På den baggrund foreslås det, at legetøjsforordningen og forordningen om kritiske råstoffer for så vidt angår bestemmelser vedrørende permanente magneter tilføjes som nr. 44 og 45 i § 2, stk. 1, hvorved produktlovens bestemmelser fremover vil finde anvendelse på de pågældende produktområder. I forlængelse heraf foretages en række konsekvensændringer i produktlovens § 3, § 4, nr. 5, og § 37, stk. 2 og 3, i det omfang de gældende bestemmelser henviser til lovens anvendelsesområde.

Derudover vurderer Erhvervsministeriet, at det i lighed med øvrige produktområder omfattet af produktloven er hensigtsmæssigt, at der fastsættes nærmere regler ved bekendtgørelse. Det gælder navnlig bestemmelser om sanktioner for overtrædelser af forordningen om kritiske råstoffer for så vidt angår bestemmelser vedrørende permanente magneter med henblik på at gennemføre forordningens artikel 47 om sanktioner.

For så vidt angår legetøjsforordningen følger en tilsvarende forpligtelse til at fastsætte regler om sanktioner af forordningens artikel 55. Endvidere vil der som følge af legetøjsforordningen være behov for at fastsætte supplerende regler om bemyndigelse af organer til overensstemmelsesvurdering af legetøj og om sprogkrav til brugsanvisninger og sikkerhedsoplysninger m.v.

Den foreslåede ordning vil dermed indebære, at der administrativt fastsættes supplerende bestemmelser til legetøjsforordningen og til forordningen om kritiske råstoffer for så vidt angår bestemmelserne om permanente magneter. På den måde vil den overordnede ramme i produktloven blive bevaret, og supplerende bestemmelser vil følge af bekendtgørelser.

Det forudsættes, at de eksisterende bemyndigelsesbestemmelser i produktloven, særligt § 8, stk. 3, og § 37, stk. 4, kan anvendes til at fastsætte de påkrævede bestemmelser, herunder bestemmelser om straf. Det forudsættes endvidere, at der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel, jf. lovens § 37, stk. 5.

2.1.2. Beføjelse til at træffe afgørelse over for enhver, der har en tilknytning til et ulovligt produkt

2.1.2.1. Gældende ret

Det fremgår af § 19 i produktloven, at kontrolmyndigheden kan træffe afgørelse over for enhver anden erhvervsdrivende, der har en tilknytning

til produktet end den, der har bragt produktet i omsætning eller gjort det tilgængeligt på markedet, om på relevant måde at bidrage til at begrænse risici og forhindre risici i at opstå.

Det følger af bestemmelsens forarbejder, jf. Folketingstidende 2019-2020, tillæg A, L 179 som fremsat, side 81, at formålet med bestemmelsen er at sikre kontrolmyndighederne fleksible og tilstrækkelige muligheder til at imødegå faren ved et produkt, ved at tillade inddragelse af samtlige relevante aktører, herunder også aktører, der ikke betragtes som erhvervsdrivende, men som alligevel vil kunne yde et relevant bidrag til at begrænse og forhindre risici.

Det følger endvidere af forarbejderne, jf. Folketingstidende 2019-2020, tillæg A, L 179 som fremsat, side 81, at kontrolmyndigheden med bestemmelsen vil kunne træffe afgørelse om, at enhver anden erhvervsdrivende med tilknytning til produktet end led i afsætningen af produktet skal bidrage til at begrænse og hindre risici i at opstå, hvis det er nødvendigt i forbindelse med afgørelser truffet i medfør af §§ 18, 19, § 20, stk. 2 og 3, § 21, stk. 1 og 2, og § 22 (§§ 13, 14, § 15, stk. 2 og 3, § 16, stk. 1 og 2 og § 17 i det vedtagne lovforslag).

2.1.2.2. Erhvervsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Siden produktlovens ikrafttrædelse den 1. juli 2020 er bestemmelsen i lovens § 19 anvendt i begrænset omfang. Årsagen hertil er, at Erhvervsstyrelsen har erfaret, at der er forskellige praktiske udfordringer forbundet med at anvende bestemmelsen, som den er affattet på nuværende tidspunkt.

Det er ifølge ordlyden af den gældende bestemmelse en betingelse for dens anvendelse, at adressaten for en afgørelse er en anden erhvervsdrivende end den, der har bragt produktet i omsætning eller gjort det tilgængeligt på markedet. Det synes derfor klart af ordlyden, at bestemmelsen alene kan anvendes, hvis denne anden aktør udgør en erhvervsdrivende, jf. definitionen heraf i lovens § 4, nr. 1. Det gør at bestemmelsens praktiske anvendelsesområde er snævert. Bestemmelsen er kun brugt i enkeltstående sager, hvor det har været relevant at inddrage en bemyndiget repræsentant, som udgør en erhvervsdrivende i medfør af lovens § 4, nr. 1, men hvor denne ikke har bragt det i sagen omhandlede produkt i omsætning eller gjort det tilgængeligt på markedet.

Erhvervsministeriet vurderer, at det netop er i de situationer, hvor en aktør ikke udgør en erhvervsdrivende i lovens forstand, at bestemmelsen vil kunne være relevant i praksis. Det gælder f.eks. i forbindelse med sagsbehandling over for onlinemarkedspladser, som efter omstændighederne ikke udgør erhvervsdrivende i lovens forstand, men

som alligevel har en afgørende rolle i, at en stor volumen af produkter sælges og sendes direkte til danske forbrugere af virksomheder i tredjelande. Disse aktører vil kunne yde relevante bidrag med henblik på at begrænse og forhindre produkters uoverensstemmelse med reglerne. Kravet om, at adressaten for en afgørelse skal være erhvervsdrivende, skaber efter Erhvervsministeriets opfattelse en uhensigtsmæssig situation, der ikke giver kontrolmyndigheden de muligheder, der synes at være forudsat i bestemmelsens forarbejder. Det foreslås derfor, at det præciseres i bestemmelsens ordlyd, at den er anvendelig også over for aktører, som ikke udgør erhvervsdrivende, når blot disse har den fornødne tilknytning til produktet.

Betingelsen i den gældende bestemmelse om, at kontrolmyndigheden skal kunne påvise en eksisterende eller potentiel risiko ved produktet, indsnævrer bestemmelsens anvendelsesområde yderligere, hvilket gør bestemmelsen uanvendelig i en lang række tilfælde. I de mange tilfælde, hvor en risiko ved et produkt ikke er konstaterbar ud fra en visuel inspektion, vil det kræve egentlige tests af produktets funktion for at kunne konstatere tilstedeværelsen af en sådan risiko. Sådanne funktionstest er både tids- og ressourcekrævende. I mange tilfælde kan de også være unødvendige at foretage. Det skyldes, at produkter, der udgør en alvorlig risiko, i mange tilfælde også vil være behæftet med andre objektive konstaterbare uoverensstemmelser, som f.eks. manglende mærkning eller medfølgende brugsanvisning. Betingelsen bidrager derfor væsentligt til, at bestemmelsen ikke er praktisk anvendelig i ovenstående situationer.

Forudsætningen i forarbejderne om, at en afgørelse efter bestemmelsen skal have en understøttende og sekundær funktion i forhold til en anden afgørelse, udgør en anden væsentlig begrænsning af dens anvendelsesområde. Muligheden for at træffe afgørelse over for en anden end den, som har bragt produktet i omsætning eller gjort det tilgængeligt på markedet, er i overvejende grad kun relevant i de tilfælde, hvor et sådant led i afsætningskæden ikke kan identificeres af kontrolmyndigheden, eller hvor det af andre årsager ikke er muligt at træffe en afgørelse efter de nævnte bestemmelser. Bestemmelsen er imidlertid uanvendelig i disse tilfælde, som den er affattet på nuværende tidspunkt.

Med henblik på at sikre, at bestemmelsen i § 19 er praktisk anvendelig og tjener det formål, som efter Erhvervsministeriets opfattelse var forudsat i forarbejderne, jf. Folketingstidende 2019-2020, tillæg A, L 179 som fremsat, side 81, og samtidig udvide bestemmelsens anvendelsesområde, foreslås det derfor at ændre bestemmelsen.

Det foreslås derfor, at kontrolmyndigheden kan træffe afgørelse over for enhver, der har en tilknytning til et ulovligt produkt, om på relevant måde at afhjælpe den manglende overensstemmelse. Det vil være en forudsætning for bestemmelsens anvendelse, at aktørens tilknytning til det ulovlige produkt er af en sådan karakter, at denne er i stand til at afhjælpe produktets manglende uoverensstemmelse helt eller delvist. Der vil f.eks. efter omstændighederne kunne foreligge en sådan tilknytning, hvis en aktør har faciliteret salget af et ulovligt produkt, herunder ved at stille sin fysiske eller online handelsplatform til rådighed. Der vil også kunne foreligge den nødvendige tilknytning, hvis en virksomhed, som er hjemmehørende i et tredjeland, har solgt et ulovligt produkt direkte til en forbruger i Danmark. Den manglende overensstemmelse vil kunne vedrøre produktloven, regler fastsat i medfør af produktloven, produktforordninger, jf. definitionen i produktlovens § 4, nr. 5, eller markedsovervågningsforordningen, for så vidt angår produktlovens anvendelsesområde.

Den foreslåede ændring vil således medføre, at det ikke vil være en forudsætning, at adressaten for en afgørelse efter bestemmelsen er erhvervsdrivende i lovens forstand. Det vil samtidig ikke være en forudsætning, at kontrolmyndigheden kan påvise en risiko ved produktet, og det vil ikke være et krav, at der forinden er truffet en afgørelse over for en erhvervsdrivende, som har været et led i afsætningskæden.

Med den foreslåede ændring vil en aktørs tilknytning til produktet skulle vurderes konkret fra sag til sag, som det er tilfældet i henhold til den gældende bestemmelse. Måden, hvorpå en aktør vil kunne pålægges at imødegå et produkts uoverensstemmelse med reglerne, vil tilmed bero på en proportionalitetsvurdering.

For nærmere om den foreslåede ændring henvises til lovforslagets § 1, nr. 5, og bemærkningerne hertil.

2.2. Ændring af ædelmetalloven

2.2.1. Lovens anvendelsesområde

2.2.1.1. Gældende ret

Formålet med de nuværende regler er efter bemærkningerne til ædelmetalloven, jf. Folketingstidende 2019-20, tillæg A, L 122 som fremsat, side 5, at sikre, at danske forbrugere fortsat kan have tillid til, at de smykker m.v., de køber, opfylder de lovede egenskaber. Dette gælder både i forhold til varer, der sælges i fysiske butikker og via onlinehandel. Reglerne skal dermed sikre, at der ikke er incitament for virksomhederne til at opnå konkurrencemæssige fordele på bekostning af forbrugerne eller på bekostning af Danmarks internationale forpligtelser. Det er i den

forbindelse centralt, at virksomheder, der overholder lovgivningen, ikke stilles konkurrencemæssigt dårligere, end virksomheder, der ikke gør.

Det fremgår af § 1 i lov nr. 798 af 9. juni 2020 om ædle metaller og konfliktminerale (ædelmetaloven), at loven gælder for varer af ædle metaller. Ædle metaller defineres i § 2, nr. 4, som guld, sølv, platin og palladium. Varer af ædle metaller defineres i § 2, nr. 5, som enhver vare, der er fremstillet helt eller delvis af ædle metaller eller deres legeringer. Det fastsættes dog i § 1, stk. 2, at loven undtager visse varer af ædelt metal. Nærmere bestemt drejer det sig om varer af ædelt metal, der: 1) godtgøres at være fremstillet før den 1. juli 1961, 2) er til dentalt eller andet medicinsk formål eller 3) er gangbare mønter.

I forlængelse heraf er det i ædelmetalovens § 3, stk. 2, fastsat, at varer af ædle metaller i alle enkelte ædelmetaldele skal have en holdighed af mindst 333 promille guld, mindst 800 promille sølv, mindst 500 promille platin eller mindst 500 promille palladium eller skal lovligt kunne markedsføres som ædle metaller i et andet land i EU/EØS eller i lande, som har ratificeret konventionen om kontrol og stempning af varer af ædle metaller af 15. november 1972 med senere ændringer.

I bemærkningerne til ædelmetaloven, jf. Folketingstidende 2019-20, tillæg A, L 122 som fremsat, side 7, angives det, at ædle metaller i uforarbejdet stand ikke længere skal være omfattet af loven. Herudover er det angivet, at loven i videst muligt omfang skal følge konventionen om kontrol og stempning af varer af ædle metaller af 15. november 1972 (ædelmetalkonventionen). I ædelmetalkonventionens bilag I, fremgår det, at råmaterialer såsom barrer, plader, metaltråd og rør, samt dele eller ukomplette halvfabrikata ikke omfattes af konventionen.

Gældende ret giver således Erhvervsstyrelsen mulighed for at kontrollere varer, der indeholder guld, sølv, platin og palladium samt meddele forbud og påbud vedrørende varer af disse metaller.

Ædle metaller i uforarbejdet stand, såsom barrer, plader, metaltråd, rør samt dele eller ukomplette halvfabrikata, er derimod ikke omfattet af loven.

Dette gælder ligeledes varer, der gøres tilgængelige på markedet som indeholdende ædle metaller, hvis varerne ikke lever op til lovens definition af varer af ædle metaller.

2.2.1.2. Erhvervsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Det foreslås, at ædelmetalovens anvendelsesområde udvides til også at omfatte varer, der udbydes til salg med angivelse af, at de indeholder ædle metaller. Herved vil det blive muligt at sanktionere juridiske og fysiske

personer, der udbyder varer som værende af guld, sølv, platin og palladium, uden at dette er tilfældet. Ordningen præciserer endvidere, at ikke kun virksomheder men også fysiske personer kan registrere sig som navnestempelindehavere og dermed lovligt vil kunne fremstille og sælge varer af ædle metaller.

Den nuværende retstilstand medfører, at en virksomhed kan sanktioneres, når en korrekt stemplet vare udbydes til salg som ”sølvring”, men kun indeholder 700 promille sølv. Varen lever dermed ikke op til mindsteværdien for holdighed for sølv på 800 promille, og den, der udbyder varen, vil modtage påbud om tilbagetrækning fra markedet. Hvis ringen derimod viser sig slet ikke at indeholde sølv, vil der være tale om en vare, der ikke lever op til ædelmetallovens definition af ædelmetalvarer, og den vil således ikke være omfattet af loven.

En opgørelse over de første 9 måneder i 2025 viser, at 15 procent af overtrædelserne på området omhandlede varer, der ikke indeholdt ædelt metal. Der blev i perioden konstateret 66 overtrædelser, hvoraf 10 omhandlede varer, der ikke indeholdt ædle metaller. Der blev i alt foretaget 364 kontroller i perioden.

Det er Erhvervsministeriets erfaring, at størstedelen af sager vedrørende varer af uædle metaller omhandler varer, der udbydes som sølvvarer. Ud over at forbrugeren i disse tilfælde typisk kommer til at betale mere end varens reelle markedspris, kan disse varer også udgøre en potentiel sundhedsrisiko for f.eks. nikkel-, kobolt- og kromallergikere. Videnscenter for Allergi oplyser, at op mod 10 % af danske kvinder har nikkelallergi, og at behandlingen primært består i at undgå nikkelholdige produkter. Der er således også et sundhedsmæssigt hensyn i at sikre, at forbrugere kan have tillid til varer, der udbydes som varer af ædle metaller.

Det er Erhvervsministeriets vurdering, at reglerne bør ændres, da det er uhensigtsmæssigt, at varer, der udbydes på en vildledende måde, ikke kan påbydes tilbagetrukket fra markedet. Erhvervsministeriet finder, at dette er i modstrid med lovens formål om at sikre, at forbrugere kan have tillid til, at de smykker m.v., som udbydes på markedet, opfylder de lovede egenskaber.

I forlængelse heraf vurderer Erhvervsministeriet, at på trods af bestemmelser om vildledende markedsføring i markedsføringsloven, vil det være hensigtsmæssigt at indføre lex specialis-regler i ædelmetalloven, der vil kunne regulere ovennævnte specifikke problemstilling. Vurderingen begrundes primært i, at den vildledende markedsføring i altovervejende grad forventes at blive konstateret i forbindelse med Erhvervsstyrelsens kontrol af branchens aktører. En almindelig forbruger vil kun i sjældne

tilfælde selv kunne vurdere, om en vare lever op til minimumsholdighederne for ædelmetalvarer i § 3, stk. 2, i ædelmetalloven, da dette som udgangspunkt vil kræve en laboratorieanalyse.

Det er ikke hensigten med lovforslaget at ændre på Forbrugerombudsmandens virksomhed, herunder kompetencen til at føre tilsyn med, at markedsføringsloven og regler udstedt i medfør heraf overholdes. Forbrugerombudsmanden vil således fortsat kunne agere på eget initiativ, herunder på baggrund af oplysninger fra Erhvervsstyrelsen, eller på baggrund af klager fra andre, hvis der er mistanke om ulovlige forhold vedrørende varer, som udgør overtrædelser af markedsføringsloven.

Erhvervsministeriet har på baggrund af oplysninger fra Forbrugerombudsmanden ikke kendskab til sammenlignelige sager, som er afgjort efter bestemmelser i markedsføringsloven. Det er derfor vurderingen, at de sager, der opstår i forbindelse med den løbende kontrol af ædelmetalbranchen, med fordel vil kunne behandles i Erhvervsstyrelsens fungerende kontrol- og sagsbehandlingssystem. Dette vurderes at være den mest effektive måde at behandle sagerne på, og dette vil også gøre det muligt at afstemme sanktionerne i vildledningssager med det generelle sanktionsniveau på ædelmetalområdet. Endelig sikres det, at sager, der både vedrører ulovlige ædelmetalvarer samt varer, der vildledende udbydes som ædelmetalvarer, kan afgøres samlet og efter samme regelsæt.

Den foreslåede ordning vil desuden betyde, at varer, der har været udbudt på en vildledende måde, også omfattes af Erhvervsstyrelsens normale praksis, jf. ædelmetallovens § 15, stk. 2, hvor omkostninger til bl.a. laboratorieanalysen kan søges refunderet hos den, der får meddelt forbud eller påbud. Dette sikrer, at ædelmetallovens grundlæggende princip om, at overtrædende parter dækker udgiften til kontrol af egne varer, når deres varer ikke lever op til reglerne.

Ved at fastholde den gældende retstilstand vil der samlet set være færre midler at føre kontrol for, og kontrollen vil primært blive finansieret af de aktører, der har registreret sig i navnestempelregisteret og som indbetaler et årligt gebyr herfor. Foruden en generel svækkelse af forbrugertilliden til varer, der udbydes på ædelmetalmarkedet, betyder dette, at konkurrenceforholdene skævvrides til ugunst for de regelefterlevende aktører i branchen. Erhvervsministeriet vurderer, at dette vil være uhensigtsmæssigt.

Ædle metaller i uforarbejdet stand blev undtaget fra anvendelsesområdet ved vedtagelsen af den gældende ædelmetallov i 2020. Indtil da har tidligere regler på området omfattet uforarbejdet ædelmetal, jf. f.eks. lov nr. 308 af 17. maj 1995 om kontrol med arbejder af ædle metaller m.v. og lov nr. 499 af 29. november 1972 om kontrol med arbejder af ædle metaller m.v.

Ændringen i 2020 skyldtes primært et ønske om, at ædelmetalloven i højere grad fulgte ædelmetalkonventionen, der undtager alle former for råmaterialer, halvfabrikata m.v. Det vurderedes på daværende tidspunkt, at undtagelsen af f.eks. halvfabrikata ikke ville påvirke den almindelige forbruger, idet konsekvensen heraf alene ville påvirke virksomhederne, der således selv ville være ansvarlige for at sikre kvaliteten af indkøbt råmateriale ved hjælp af skærpet egenkontrol.

Efter Erhvervsministeriets vurdering findes der dog et ikke ubetydeligt marked for salg af halvfabrikata til smykkefremstilling. Markedet henvender sig til både et B2B-segment men også til ikke-professionelle slutbrugere. Mange skolefritidsordninger, institutioner, foreninger og private forbrugere køber således løse ædelmetaldele, som f.eks. tråd, låse, ørekroge og -stifter m.v. til smykkefremstilling. At dette marked er undtaget Erhvervsstyrelsens kontrol, vurderer Erhvervsministeriet at være en utilsigtet konsekvens af at have inkorporeret ædelmetalkonventionens definition af ædle metaller i uforarbejdet stand i ædelmetalloven. Det skyldes efter Erhvervsministeriets opfattelse især, at visse dele af førnævnte halvfabrikata vanskeligt lader sig skelne fra færdigproducerede varer af ædelt metal.

På baggrund af ovenstående indebærer den foreslåede ordning, at halvfabrikata i form af dele til smykkefremstilling og lignende, som er udbudt til ikke-professionelle forbrugere, omfattes af ædelmetallovens definition af varer af ædelmetal. En sådan tolkning vil efter Erhvervsministeriets opfattelse være inden for ædelmetallovens formål og hensigt om at sikre forbrugernes tillid til kvaliteten af ædelmetalvarer udbudt på markedet.

2.2.2. Sanktionsniveau

2.2.2.1. Gældende ret

Det følger af § 21, stk. 1, i ædelmetalloven, at en række handlinger eller undladelser, straffes med bøde, medmindre højere straf er forskyldt efter anden lovgivning. Dette gælder overtrædelser af bestemmelser om minimumsholdigheder, jf. § 3, stk. 2, forkert eller manglende anvendelse af holdigheds- eller navnestempler, jf. § 4, stk. 1 og 3, § 5, stk. 1-3 eller § 6, stk. 2, tilsidesættelse af pligten til at have et registreret navnestempel, jf.

§ 6, stk. 1, manglende efterlevelse af forbud eller påbud, jf. § 16, samt tilsidesættelse af oplysningspligten i § 6, stk. 4, eller § 12, stk. 3.

Det fremgår af bemærkningerne til ædelmetalloven, jf. Folketingstidende 2019-20, tillæg A, L 122 som fremsat, side 11, at det med lovforslaget var intentionen at stramme sanktionsniveauet på ædelmetalområdet, dels ved at hæve strafferammen og dels ved at foretage flere anmeldelser af overtrædelser end tidligere. Hensigten var, at erhvervsdrivende, der ikke lever op til deres forpligtelser og bringer et produkt på markedet, som ikke er i overensstemmelse med reglerne, vil blive meldt til politiet.

I praksis har Erhvervsstyrelsen været tilbageholdende med at foretage politianmeldelse af samtlige overtrædelser af ædelmetalloven. Dette skyldes primært, at der for så vidt angår de fleste overtrædelser, er tale om fysiske personer eller mindre enkeltmandsvirksomheder, hvor fremstilling og salg af varer af ædle metaller udgør hobbyvirksomhed eller har en lignende begrænset karakter uden væsentlig økonomisk fortjeneste. Samtidigt er det Erhvervsstyrelsens erfaring, at den overtrædende part ofte retter op på det ulovlige forhold umiddelbart efter, Erhvervsstyrelsen har henvendt sig til parten. På baggrund af proportionalitets- og rimelighedsbetragtninger har overtrædelser i disse sager først ført til politianmeldelse i gentagelsestilfælde.

Der er et tids- og indholdsmæssigt sammenfald mellem ædelmetalloven og lov om produkter og markedsovervågning (produktloven). Ved ikrafttrædelsen af hovedlovene pr. 1. juni 2020, indførtes således f.eks. en skærpelse af sanktionsniveauet på begge lovområder. Sanktionsniveauet i produktloven er lempet ved lov nr. 637 af 11. juni 2024 med virkning fra 1. juni 2024, hvorefter der i højere grad er givet mulighed for mildere sanktioner end politianmeldelse og bødestraf i tilfælde af mindre alvorlige overtrædelser.

2.2.2.2. Erhvervsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Erhvervsministeriet har erfaret, at overtrædelser af ædelmetalloven primært fordeler sig på to hovedområder. For det første ses en del overtrædelser, hvor varer af ædle metaller ikke opfylder kravene om stempeling, jf. § 4, stk. 1. For det andet konstateres der overtrædelser af mindsteværdierne for holdighed af ædle metaller i varer, jf. § 3, stk. 2.

Overtrædelserne opdages i udgangspunktet ved, at varer af ædle metaller udtages til kontrol hos den, der erhvervsmæssigt fremstiller, sælger eller udbyder varen til salg. Erhvervsstyrelsen er kontrolmyndighed, men har mulighed for at bemyndige en juridisk person til at udføre kontrollen, jf. ædelmetallovens § 13. FORCE Technology er indtil udgangen af 2027

bemyndiget til på vegne af Erhvervsstyrelsen at udføre kontrol på ædelmetalområdet.

I tilfælde af kontrol med en ædelmetalvare, hvor det konstateres, at varen ikke er i overensstemmelse med reglerne, udstedes der i almindelighed et påbud om, at varen skal trækkes tilbage fra markedet. Fabrikanten kan herefter vælge at påføre varen de korrekte stempler eller på anden måde ændre varen med henblik på at sikre, at den lever op til reglerne. Herefter kan varen lovligt gøres tilgængelig på markedet igen. Når reglerne overtrædes, og der udstedes forbud eller påbud, kan Erhvervsstyrelsen kræve udgifterne for kontrollen refunderet af den overtrædende part, jf. § 15, stk. 2.

Erhvervsministeriet foreslår på baggrund af ovenstående, at sanktionsniveauet i ædelmetaloven lempes, således niveauet og praksis omkring politianmeldelser bringes i overensstemmelse med produktloven. Den foreslåede ordning vil indebære, at der ikke nødvendigvis skal ske politianmeldelse i alle tilfælde af overtrædelser af lovens bestemmelser. Dermed vil ordningen medføre, at overtrædelser i højere grad underkastes en helhedsvurdering på baggrund af sagens samlede omstændigheder, herunder om politianmeldelse vil være en proportional følge af overtrædelser.

Dette vil f.eks. betyde, at hvis en fabrikant, efter at have udbudt enkelte smykker på markedet uden at have et registreret navnestempel, straks lader sig registrere efter henvendelse fra Erhvervsstyrelsen, bør der ikke nødvendigvis foretages politianmeldelse. Det vil således være en konkret vurdering i det enkelte tilfælde om forholdet har en sådan karakter, at det bør udløse bødestraf. I den forbindelse kan blandt andet virksomhedens omsætning, den opnåede eller tilsigtede økonomiske fordel, og andre relevante forhold tillægges vægt. I vurderingen bør også partens grad af professionalisering, samt samarbejdsvilje ift. tilbagetrækning eller tilbagekaldelse fra markedet indgå.

Det er fortsat intentionen, at der i gentagelsestilfælde som udgangspunkt skal ske politianmeldelse. Ved gentagelsestilfælde forstås situationer, hvor der ved flere af hinanden uafhængige kontroller konstateres overtrædelser af loven. Det er ikke en betingelse, at alle forhold vedrører overtrædelse af de samme bestemmelser i loven.

2.3. Ændring af tilgængelighedsloven

2.3.1. Gældende ret

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/882 af 17. april 2019 om tilgængelighedskrav for produkter og tjenester (tilgængelighedsdirektivet) er implementeret i dansk ret ved lov nr. 801 af

7. juni 2022 om tilgængelighedskrav for produkter og tjenester (tilgængelighedsloven), som ændret ved § 4 i lov nr. 637 af 11. juni 2024.

Tilgængelighedsloven er udtryk for minimumsimplementering af tilgængelighedsdirektivet, og loven fastsætter derfor krav om, at udvalgte produkter og tjenester skal være tilgængelige, så det sikres, at personer med handicap eller andre funktionsnedsættelser kan anvende de pågældende produkter og tjenester. Da der var tale om en række nye krav, som de erhvervsdrivende skulle leve op til, blev det ved lovens vedtagelse forudsat, at der efter lovens ikrafttrædelse fortsat skulle pågå et arbejde med at udarbejde vejledninger til brug for opfyldelse af tilgængelighedskravene. Der fremgår således følgende af bemærkningerne til tilgængelighedsloven: »Det er derfor også Erhvervsministeriets vurdering, at der, indtil reglernes ikrafttrædelse, fortsat skal pågå et ministerielt arbejde med henblik på at udarbejde vejledninger eller lignende til illustration af, hvordan de erhvervsdrivende på de enkelte områder lever op til kravene. Dette arbejde skal ske i tæt samarbejde med interesseorganisationerne på de respektive områder« jf. Folketingstidende 2021-22, tillæg A, L 131, side 32. Der er dog ikke fastsat egentlige bestemmelser i tilgængelighedsloven, der forpligter ressortministerierne til at udarbejde vejledninger på området.

Tilgængelighedsloven indeholder derudover en række forpligtelser for de erhvervsdrivende, der handler med produkter eller udbyder tjenester, kontrolbestemmelser til brug for myndighedernes kontrol på området og strafbestemmelser m.v.

Blandt tilgængelighedslovens kontrolbestemmelser er bl.a. kontrolmyndighedens mulighed for efter § 49 at udstede påbud for overtrædelse af tilgængelighedskravene. Det medfører, at kontrolmyndigheden kan påbyde den erhvervsdrivende inden for en nærmere angivet frist at bringe forholdene i orden for et produkt eller en tjeneste, der ikke er i overensstemmelse med tilgængelighedskravene. Bringer den erhvervsdrivende ikke forholdene i orden inden for fristen, kan kontrolmyndigheden efterfølgende påbyde, at den erhvervsdrivende skal stoppe salget eller udbuddet af produktet eller tjenesten eller at trække produktet tilbage fra markedet.

2.3.2. Erhvervsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Erhvervsministeriet er siden tilgængelighedslovens ikrafttrædelse i 2022 og efter den seneste ændring af loven som følge af lov nr. 637 af 11. juni 2024 blevet gjort opmærksom på, at der fortsat er enkelte af tilgængelighedsdirektivets bestemmelser, der ikke er blevet implementeret i dansk ret i tilstrækkelig grad. Det er derfor Erhvervsministeriets vurdering, at det er nødvendigt at foretage få justeringer af

tilgængelighedsloven, som sikrer, at Danmark lever op til sine forpligtelser i henhold til EU-retten.

Erhvervsministeriet foreslår, at det skal fremgå direkte af lovteksten, at loven ikke finder anvendelse på forhold, der er omfattet af regler om ophavsretten. Selvom de ophavsretlige regler i forvejen har forrang for tilgængelighedskrav, vil forslaget sikre en udtrykkelig implementering af tilgængelighedsdirektivets artikel 2, stk. 5. Det følger af den pågældende bestemmelse, at tilgængelighedsdirektivet ikke vedrører specifikke ophavsretlige retsakter.

Erhvervsministeriet foreslår endvidere, at der indsættes en bestemmelse i tilgængelighedsloven, der tydeliggør, at princippet om varernes frie bevægelighed på EU's indre marked også finder anvendelse på lovens anvendelsesområde.

Derudover foreslår Erhvervsministeriet, at det i overensstemmelse med artikel 21, stk. 2, fremgår af lovteksten, at kontrolmyndigheden skal træffe de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at det produkt, der ikke opfylder kravene, trækkes tilbage fra det danske marked, og underretter Kommissionen herom. Endvidere skal kontrolmyndigheden trække den nationale foranstaltning tilbage, hvis den anses for ikke at være berettiget.

Endelig foreslås et mindre antal ændringer, som primært er af lovteknisk karakter med henblik på præcisering.

Den foreslåede ordning vil medføre, at tilgængelighedsdirektivet efter Erhvervsministeriets vurdering er implementeret i dansk ret i tilstrækkelig grad.

For nærmere om implementeringen af tilgængelighedsdirektivet henvises til lovforslagets § 3, nr. 1, 2 og 6, og bemærkningerne hertil.

3. Konsekvenser for opfyldelsen af FN's verdensmål

Forordningen om kritiske råstoffer for så vidt angår bestemmelser om permanente magneter forventes at bidrage positivt til realiseringen af verdensmål nr. 12 om ansvarligt forbrug og produktion.

Forordningens bestemmelser om permanente magneter forventes at bidrage til opfyldelsen af delmål nr. 12.2 om effektiv anvendelse af ressourcer som følge af forordningens krav til permanente magneters genanvendelighed og genanvendte indhold. Fysiske og juridiske personer, der bringer en række produkter som f.eks. vaskemaskiner, mikrobølgeovne og biler i omsætning på markedet, skal klart angive, hvorvidt produkterne indeholder en eller flere permanente magneter og oplyse om genanvendelsespotentiallet for deres kritiske råstoffer.

Da lovforslaget supplerer forordningen om kritiske råstoffer for så vidt angår bestemmelser om permanente magneter, vurderes lovforslaget indirekte at have positive konsekvenser for FN's verdensmål. Den foreslåede ændring af produktloven vil således indebære, at Erhvervsstyrelsen kan foretage markedsovervågning af de omfattede produkter, og at manglende overholdelse af forordningens krav og forpligtelser for så vidt angår bestemmelser om permanente magneter kan straffes.

4. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige

Lovforslaget vurderes at have økonomiske konsekvenser for staten som følge af Erhvervsstyrelsens markedsovervågning af krav vedrørende permanente magneter m.v., der følger af forordningen om kritiske råstoffer. De økonomiske konsekvenser vurderes at være under 1,0 mio. kr. årligt fra 2027 og frem.

Lovforslaget vurderes ikke at have økonomiske konsekvenser for regioner og kommuner, og lovforslaget vurderes ikke at have implementeringskonsekvenser for det offentlige.

Lovforslaget vurderes at være i overensstemmelse med de syv principper for digitaliseringsklar lovgivning.

5. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

Lovforslaget vurderes ikke at have økonomiske konsekvenser for erhvervslivet.

Lovforslaget har været forelagt Erhvervsstyrelsens *Område for Bedre Regulering* (OBR). Det vurderes, at lovforslaget for så vidt angår ændringerne af lov om ædle metaller og konfliktminerale har mindre administrative konsekvenser for erhvervslivet, som er under bagatelgrænsen på 4 mio. kr., hvorfor konsekvenserne ikke kvantificeres yderligere.

6. Administrative konsekvenser for borgerne

Lovforslaget vurderes ikke at have administrative konsekvenser for borgerne.

7. Klimamæssige konsekvenser

Lovforslaget vurderes ikke at have klimamæssige konsekvenser.

8. Miljø- og naturmæssige konsekvenser

Lovforslaget vurderes indirekte at have positive konsekvenser for miljøet, idet lovforslaget supplerer forordningen om kritiske råstoffer. Med forordningen bliver permanente magneter et prioriteret produkt med henblik på, at cirkulariteten af permanente magneter øges. Dette skal medføre, at et sekundært marked for permanente magneter fremmes, og at forsyningssikkerheden for kritiske råstoffer sikres. Lovforslagets supplerende gennemførelsesforanstaltninger vil bidrage til at opfylde forordningens formål for så vidt angår bestemmelser om permanente magneter.

9. Forholdet til EU-retten

Lovforslaget har i § 1 til formål at gennemføre dele af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/1252 af 11. april 2024 om fastlæggelse af en ramme for at sikre en sikker og bæredygtig forsyning med kritiske råstoffer og om ændring af forordning (EU) nr. 168/2013, (EU) 2018/858, (EU) 2018/1724 og (EU) 2019/1020, EU Tidende, L af 3. maj 2024 (forordningen om kritiske råstoffer). Lovforslaget vedrører alene forordningens bestemmelser vedrørende permanente magneter.

Forordningen om kritiske råstoffer trådte i kraft den 23. maj 2024. Danmark er forpligtet til at fastsætte regler om sanktioner for overtrædelser af forordningen senest den 24. november 2026 og give Kommissionen meddelelse herom, jf. forordningens artikel 47.

Lovforslagets § 1 har endvidere til hensigt at gennemføre Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2025/2509 af 26. november 2025 om sikkerhedskrav til legetøj og om ophævelse af direktiv 2009/48/EF, EU Tidende, L af 12. december 2025 (legetøjsforordningen).

Legetøjsforordningen trådte i kraft den 1. januar 2026. Danmark er forpligtet til at fastsætte regler om sanktioner for overtrædelser af forordningen senest den 1. august 2028 og give Kommissionen meddelelse herom, jf. forordningens artikel 55.

Legetøjsforordningen forpligter endvidere Danmark til at fastsætte supplerende bestemmelser om sprogkrav til brugsanvisninger og sikkerhedsoplysninger m.v. og om bemyndigelse af overensstemmelsesvurderingsorganer, herunder udpege en bemyndigende myndighed.

Med den foreslåede tilføjelse i produktlovens § 2, stk. 1, nr. 44 og 45, sikres det, at produktloven finder anvendelse, og at der kan fastsættes de nødvendige supplerende bestemmelser til legetøjsforordningen og

forordningen om kritiske råstoffer for så vidt angår bestemmelser vedrørende permanente magneter.

For så vidt angår lovforslagets § 2 om ændring af lov om ædle metaller og konfliktminerale, har den foreslåede lov som udkast været notificeret i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/1535 af 9. september 2015 om en informationsprocedure med hensyn til tekniske forskrifter samt forskrifter for informationssamfundets tjenester.

Med de foreslåede ændringer af tilgængelighedsloven i lovforslagets § 3 sikres en korrekt implementering af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/882 af 17. april 2019 om tilgængelighedskrav for produkter og tjenester, EU-Tidende 2019, nr. L 151, side 70. Ændringerne vedrører navnlig direktivets artikel 2, stk. 5, om direktivets anvendelsesområde, herunder forholdet til direktiv (EU) 2017/1564 om ophavsret m.v. og forordning (EU) 2017/1563 om gennemførelse af Marrakeshtraktaten i EU, artikel 6, om fri bevægelighed for produkter, som opfylder kravene i tilgængelighedsdirektivet, og artikel 21, stk. 2, om EU-beskyttelsesprocedure.

Tilgængelighedsdirektivet skulle have været implementeret den 28. juni 2022 med virkning fra 28. juni 2025. Ændringerne i tilgængelighedsloven sker på baggrund af Erhvervsministeriets og Erhvervsstyrelsens dialog med Kommissionen om implementeringen i Danmark.

10. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

Et udkast til lovforslag har i perioden fra den 7. juli 2026 til den 21. august 2026 (45 dage) været sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer m.v.:

...

11. Sammenfattende skema		
	Positive konsekvenser/mindreudgifter (hvis ja, angiv omfang/hvis nej, anfør »Ingen«)	Negative konsekvenser/merudgifter (hvis ja, angiv omfang/hvis nej, anfør »Ingen«)
Økonomiske konsekvenser for stat,	Ingen	Lovforslaget vurderes at have økonomiske konsekvenser for staten for under 1,0 mio. kr. årligt fra 2027

kommuner og regioner		og frem til Erhvervsstyrelsens markedsovervågning af permanente magneter m.v.
Implementeringskonsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Ingen
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet m.v.	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen
Klimamæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Miljø- og naturmæssige konsekvenser	Det forventes, at lovforslaget indirekte vil have positive konsekvenser i mindre grad, da lovforslaget fastsætter supplerende bestemmelser til forordningen om kritiske råstoffer for så vidt angår permanente magneters genanvendelighed og markedsovervågning heraf.	Ingen
Forholdet til EU-retten	Lovforslaget har i § 1 til formål at gennemføre dele af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/1252 af 11. april 2024 om fastlæggelse af en ramme for at sikre en sikker og bæredygtig forsyning med kritiske råstoffer og om ændring af forordning (EU) nr. 168/2013, (EU) 2018/858, (EU) 2018/1724 og (EU) 2019/1020, EU Tidende, L af 3. maj 2024 (forordningen om kritiske råstoffer). Lovforslaget vedrører	

	alene forordningens bestemmelser vedrørende permanente magneter. Forordningen om kritiske råstoffer trådte i kraft den 23. maj 2024. Danmark er forpligtet til at fastsætte regler om sanktioner for overtrædelser af forordningen senest den 24. november 2026 og give Kommissionen meddelelse herom, jf. forordningens artikel 47. Lovforslagets § 1 har endvidere til hensigt at gennemføre Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2025/2509 af 26. november 2025 om sikkerhedskrav til legetøj og om ophævelse af direktiv 2009/48/EF, EU Tidende, L af 12. december 2025 (legetøjsforordningen). Legetøjsforordningen trådte i kraft den 1. januar 2026. Danmark er forpligtet til at fastsætte regler om sanktioner for overtrædelser af forordningen senest den 1. august 2028 og give Kommissionen meddelelse herom, jf. forordningens artikel 55. Legetøjsforordningen forpligter endvidere Danmark til at fastsætte supplerende bestemmelser om sprogkrav til brugsanvisninger og sikkerhedsoplysninger m.v. og om bemyndigelse af overensstemmelsesvurderingsorganer, herunder udpege en bemyndigende myndighed. Med de foreslåede ændringer af tilgængelighedsloven i lovforslagets § 3 sikres en korrekt implementering af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/882 af 17. april 2019 om tilgængelighedskrav for produkter og tjenester, EU-Tidende 2019, nr. L 151, side 70. Ændringerne vedrører navnlig direktivets artikel 2, stk. 5, om direktivets anvendelsesområde, herunder forholdet til direktiv (EU) 2017/1564 om ophavsret m.v. og forordning (EU) 2017/1563 om gennemførelse af Marrakeshtraktaten i EU, artikel 6, om fri bevægelighed for produkter, som opfylder kravene i tilgængelighedsdirektivet, og artikel 21, stk. 2, om EU-beskyttelsesprocedure. Tilgængelighedsdirektivet skulle have været implementeret den 28. juni 2022 med virkning fra 28. juni 2025. Ændringerne i tilgængelighedsloven sker på baggrund af Erhvervsministeriets og Erhvervsstyrelsens dialog med Kommissionen om implementeringen i Danmark.	
Er i strid med de fem principper for implementering af erhvervsrettet	Ja	Nej X

EU-regulering (der i relevant omfang også gælder ved implementering af ikke- erhvervsrettet EU-regulering) (sæt X)	
--	--

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Det fremgår af § 2, stk. 1, i produktloven, at loven finder anvendelse på en række produkter m.v., der er omfattet af nærmere angivne direktiver og forordninger i bestemmelsens nr. 1-43.

Det følger af forarbejderne til § 2, jf. Folketingstidende 2019-2020, tillæg A, L 179 som fremsat, side 46, at den foreslåede § 2 beskriver, hvilke produkter lovforslaget finder anvendelse på. Fælles for produkterne i lovforslagets § 2, stk. 1, er, at de alle er reguleret af EU-retsakter. Retsakterne indeholder en række krav, herunder materielle krav til konstruktion og fremstilling af produkter, men også formelle krav til mærkning og overensstemmelsesvurdering m.v.

Der henvises til pkt. 2.1.1.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Der foreslås indsat et nyt § 2, stk. 1, nr. 44, hvorefter loven finder anvendelse på produkter omfattet Europa-Parlamentets og Rådets forordning om sikkerhedskrav til legetøj.

Der foreslås endvidere indsat et nyt § 2, stk. 1, nr. 45, hvorefter loven finder anvendelse på produkter omfattet af Europa-Parlamentets og Rådets forordning om fastlæggelse af en ramme for at sikre en sikker og bæredygtig forsyning med kritiske råstoffer for så vidt angår bestemmelser vedrørende permanente magneter.

De foreslåede bestemmelser vil medføre, at produkter, omfattet af henholdsvis legetøjsforordningen og forordningen om kritiske råstoffer for så vidt angår bestemmelser vedrørende permanente magneter, bliver omfattet af produktloven.

Virkningen vil være, at produktloven, herunder kontrolbeføjelser og bemyndigelsesbestemmelser til at fastsætte regler om straf m.v., finder anvendelse i relation til de omfattede produkter.

Dette indebærer, at der findes de nødvendige kontrolbeføjelser i overensstemmelse med markedsovervågningsforordningens artikel 14, stk. 4, idet forordningen om kritiske råstoffer for så vidt angår bestemmelser vedrørende permanente magneter, er optaget på bilag 1 til markedsovervågningsforordningen. Tilsvarende vil legetøjsforordningen erstatte legetøjsdirektivet fra 1. august 2030, hvorefter enhver henvisning til legetøjsdirektivet vil være til legetøjsforordningen, jf. legetøjsforordningens artikel 56, 2. afsnit.

Der henvises til pkt. 2.1.1.3 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 2

Det følger af § 3 i produktloven, at loven finder anvendelse, medmindre der findes særlige bestemmelser med samme formål i anden lovgivning, som gennemfører eller supplerer EU-harmoniseringsretsakterne omfattet af § 2, stk. 1, nr. 2-42, og som på en mere specifik måde regulerer særlige markedsovervågnings- og håndhævelsesaspekter.

Det foreslås, at § 3 ændres, så »nr. 2-42« ændres til »nr. 2-42, 44 og 45«.

Den foreslåede ændring er en konsekvens af, at der med lovforslagets § 1, nr. 1, indsættes et nyt nr. 44 om legetøjsforordningen og et nyt nr. 45 om forordningen om kritiske råstoffer for så vidt angår bestemmelser vedrørende permanente magneter.

Der henvises til pkt. 2.1.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger og til de specielle bemærkninger til lovforslagets § 1, nr. 1.

Til nr. 3

Det følger af § 3 a, stk. 1, i produktloven, at § 5, stk. 1, nr. 1 og 3, og stk. 2, §§ 6-8 a, 25 og 32, § 34, stk. 2, og § 37, stk. 7, ikke finder anvendelse på færdselsrelaterede produkter.

Det følger endvidere af § 3 a, stk. 3, at § 5, stk. 2 og 4-6, §§ 6 og 7, § 8, stk. 1, §§ 8 a, 8 c og 26 og § 37, stk. 7, ikke finder anvendelse på produkter, som anvender materialer, der kommer i kontakt med drikkevand, omfattet af § 2, stk. 1, nr. 25.

Endelig følger det af § 37, stk. 4, at erhvervsministeren kan fastsætte regler om straf af bøde eller fængsel indtil 2 år for overtrædelse af produktforordningerne, jf. § 4, nr. 5.

Det foreslås, at § 3 a, stk. 1 og 3, ændres, så »§ 37, stk. 7« ændres til »§ 37, stk. 4«.

Den foreslåede ændring er en konsekvens af, at § 37, stk. 7, blev ændret til § 37, stk. 4, ved lov nr. 637 af 11. juni 2024, jf. lovens § 2, nr. 15.

Foruden ændringen vedrørende korrekt henvisning til § 37, stk. 4, er der ikke tiltænkt indholdsmæssige ændringer i bestemmelsen, og formålet med forslaget er således en videreførelse af gældende ret.

Til nr. 4

Det følger af § 4, nr. 5, i produktloven, at ”produktforordninger” defineres som en samlet betegnelse for forordningerne i § 2, stk. 1, nr. 25-43.

Med den foreslåede nye bestemmelse i § 2, stk. 1, nr. 44, vil der med ”produktforordninger” forstås forordningerne i § 2, stk. 1, nr. 25-44.

Det foreslås på den baggrund, at § 4, nr. 5, ændres, så »nr. 26-43« ændres til »nr. 26-45«.

Henvisningen i § 4, nr. 5, vil fremover være til § 2, stk. 1, nr. 25-45.

Den foreslåede ændring er en konsekvens af, at der med lovforslagets § 1, nr. 1, foreslås indsat nye numre i § 2, stk. 1, i form af et nyt nr. 44 om legetøjsforordningen og et nyt nr. 45 om forordningen om kritiske råstoffer for så vidt angår bestemmelser vedrørende permanente magneter.

Der henvises til pkt. 2.1.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger og til de specielle bemærkninger til lovforslagets § 1, nr. 1.

Til nr. 5

Det følger af § 19 i produktloven, at kontrolmyndigheden kan træffe afgørelse over for enhver anden erhvervsdrivende, der har en tilknytning til produktet, end den, der har bragt produktet i omsætning eller gjort det tilgængeligt på markedet, om på relevant måde at bidrage til at begrænse risici og forhindre risici i at opstå.

Det følger af forarbejderne til § 19, jf. Folketingstidende 2019-2020, tillæg A, L 179 som fremsat, side 81, at kontrolmyndigheden kan træffe afgørelse efter bestemmelsen, hvis det er nødvendigt i forbindelse med afgørelser truffet i medfør af §§ 18, 19, § 20, stk. 2 og 3, § 21, stk. 1 og 2, og § 22 (§§ 13, 14, § 15, stk. 2 og 3, § 16, stk. 1 og 2 og § 17 i det vedtagne lovforslag).

Det følger videre af forarbejderne, at formålet med bestemmelsen er at sikre kontrolmyndighederne fleksible og tilstrækkelige muligheder for at imødegå faren ved et produkt, ved at inddrage samtlige relevante aktører, også selvom disse ikke direkte udgør et led i afsætningen.

For så vidt angår kontrolmyndighedens vurdering af hvorledes en erhvervsdrivende bør pålægges at bidrage til at begrænse risici og

forhindre dem i at opstå, følger det af forarbejderne, at det beror på en konkret vurdering i den konkrete sag. Det er herudover forudsat, at omfanget af forpligtelsen der pålægges den erhvervsdrivende i alle tilfælde afhænger af en proportionalitetsvurdering.

Det foreslås, at § 19 nyaffattes, hvorefter kontrolmyndigheden kan træffe afgørelse over for enhver, der har en tilknytning til produktet, uden at vedkommende har bragt produktet i omsætning eller gjort det tilgængeligt på markedet, om på relevant måde at afhjælpe tilfælde af manglende overensstemmelse med regler i denne lov, regler fastsat i medfør af denne lov, produktforordninger eller markedsovervågningsforordningen, for så vidt angår denne lovs anvendelsesområde.

Formålet med den foreslåede ændring er at sikre kontrolmyndighederne fleksible og tilstrækkelige muligheder for at imødegå uoverensstemmende produkter. Med den foreslåede ændring vil det derfor være muligt at inddrage samtlige relevante aktører, også selvom disse ikke direkte udgør et led i afsætningen, og dermed ikke er erhvervsdrivende, og uden hensyntagen til, om der måtte være truffet en afgørelse over for en erhvervsdrivende forud herfor.

Med den foreslåede nyaffattelse af bestemmelsen vil det ikke være en forudsætning for at træffe en afgørelse, at adressaten er erhvervsdrivende, jf. definitionen heraf i lovens § 4, nr. 1. Det vil med den foreslåede bestemmelse være tilstrækkeligt, at adressaten for en afgørelse har en sådan tilknytning til produktet, at denne er i stand til på relevant måde at bidrage til, at et produkts uoverensstemmelse med reglerne bringes til ophør eller forhindres.

Det vil heller ikke være en forudsætning for bestemmelsens anvendelse, at produktets uoverensstemmelse med reglerne medfører en risiko, som kontrolmyndigheden kan påvise. Kontrolmyndigheden vil alene skulle påvise, at produktet ikke er i overensstemmelse med reglerne, og at adressaten for afgørelsen, grundet dennes tilknytning til produktet, kan yde konkrete bidrag til at begrænse uoverensstemmelsen eller forhindre den.

Endelig vil det med den foreslåede bestemmelse ikke være en betingelse for at træffe afgørelse, at det er nødvendigt for at supplere en anden afgørelse. Afgørelsen vil således ikke nødvendigvis skulle have en sekundær funktion i forhold til en primær afgørelse over for en erhvervsdrivende, men vil kunne træffes selvstændigt. Der vil derfor kunne træffes en afgørelse i henhold til bestemmelsen, selvom kontrolmyndigheden ikke kan identificere en erhvervsdrivende i afsætningskæden, eller der af andre grunde ikke kan træffes en afgørelse over for en sådan.

For så vidt angår vurderingen af, om en aktør har en sådan tilknytning til produktet, at denne kan yde bidrag til at begrænse eller forhindre de konstaterede uoverensstemmelser med reglerne, vil der skulle foretages en konkret vurdering i hver enkel sag.

Omfanget af den forpligtelse, som kontrolmyndigheden efter bestemmelsen vil kunne pålægge enhver med den fornødne tilknytning til produktet, vil afhænge af en proportionalitetsvurdering. I denne vurdering vil graden af tilknytning til produktet skulle inddrages. Det vil endvidere skulle vurderes, om produktets uoverensstemmelse med reglerne er af en sådan karakter, at inddragelse af andre aktører end dem, som har bragt produktet i omsætning eller gjort det tilgængeligt på markedet, er nødvendig.

Der henvises til pkt. 2.1.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 6

Det fremgår af § 22, stk. 1, i produktloven, at kontrolmyndigheden, hvis det er nødvendigt, skal oplyse offentligheden om produkter, der ikke er i overensstemmelse med regler i denne lov, regler fastsat i medfør af denne lov, produktforordninger eller markedsovervågningsforordningen, for så vidt angår denne lovs anvendelsesområde. Det følger herefter af stk. 1, nr. 1-4, at kontrolmyndigheden skal oplyse om relevante kendetegn til brug for identifikation af produktet, risikoens art, hvor dette er relevant, hvilke foranstaltninger der er truffet, og hvordan offentligheden bør forholde sig.

Det foreslås i § 22, *stk. 1*, at »skal, hvis det er nødvendigt,« ændres til »kan«.

Den foreslåede ændring indebærer, at kontrolmyndigheden kan offentliggøre oplysninger om produkter, der ikke overensstemmer med regler i produktloven, regler fastsat i medfør af produktloven, produktforordninger eller markedsovervågningsforordningen, for så vidt angår produktlovens anvendelsesområde.

Med den foreslåede ændring vil det således ikke vil være en pligt for kontrolmyndigheden at offentliggøre oplysninger om produkter, der ikke lever op til reglerne. Ændringen vil dermed medføre, at kontrolmyndigheden efter en konkret vurdering og på baggrund af en sags nærmere omstændigheder vil kunne offentliggøre oplysninger om ulovlige produkter, herunder ved at offentliggøre oplysningerne angivet i bestemmelsens nr. 1-4.

Bestemmelsen vil fortsat omfatte ethvert produkt, der ikke er i overensstemmelse med reglerne, hvorved forstås både produkter, der lider af formelle mangler og materielle mangler, herunder produkter, som udgør en risiko. Med den foreslåede ændring vil bestemmelsen navnlig kunne anvendes i tilfælde, hvor et produkt udgør en risiko, og hvor det efter omstændighederne vil være nødvendigt at oplyse offentligheden herom. I særlige tilfælde vil det kunne være relevant at oplyse offentligheden om produkter med formelle mangler.

Kontrolmyndigheden vil fortsat kunne påbyde enhver, der har bragt et produkt i omsætning, eller som har været et led i afsætningen af et produkt, at advare brugerne om de risici, der er ved produktet, jf. produktlovens § 14, stk. 1, nr. 1.

I overensstemmelse med markedsovervågningsforordningens artikel 16, stk. 3, litra c og g, vil kontrolmyndigheden ligeledes kunne påbyde erhvervsdrivende at træffe passende og forholdsmæssige tiltag, som bl.a. kan omfatte at advare offentligheden om risikoen ved et produkt eller advare de slutbrugere, der udsættes for risiko. Endelig vil kontrolmyndigheden bl.a. kunne underrette offentligheden i overensstemmelse med markedsovervågningsforordningens artikel 16, stk. 5, hvis den erhvervsdrivende ikke træffer de korrigerende tiltag, jf. artikel 16, stk. 3, eller hvis

Der er med den foreslåede ændring ikke tilsigtet nogen ændring af, hvordan kontrolmyndigheden kan offentliggøre oplysninger om produkter, der ikke er i overensstemmelse med reglerne. Offentliggørelsen vil således fortsat kunne ske på forskellige måder, f.eks. ved offentliggørelse på kontrolmyndighedens hjemmeside eller på sociale medier m.v.

Til nr. 7

Med produktlovens § 37, stk. 1, strafbelægges med bøde i nr. 1-11 overtrædelse eller undladelse af at efterkomme en række bestemmelser i produktloven, markedsovervågningsforordningen og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 765/2008 af 9. juli 2008 om kravene til akkreditering. Det følger herefter af § 37, stk. 2, at når en overtrædelse, som er nævnt i stk. 1, nr. 1 og 3-10, begås på et produktområde, som er omfattet af § 2, stk. 1, nr. 1-11 eller 13-43, eller stk. 2, nr. 1-9, kan straffen under skærpende omstændigheder stige til fængsel indtil 2 år.

Derudover fremgår det af § 37, stk. 3, at i regler, der er udstedt i medfør af denne lov, kan der fastsættes straf af bøde. Er produktområdet omfattet af § 2, stk. 1, nr. 1-11 eller 13-43, eller stk. 2, nr. 1-9, kan der fastsættes straf

af bøde eller under skærpende omstændigheder fængsel indtil 2 år. Der kan tillige fastsættes forlængede forældelsesfrister på op til 5 år i regler udstedt i medfør af denne lov.

Det foreslås, at § 37, stk. 2 og 3, ændres, hvorefter »nr. 13-43« ændres til »nr. 13-45« i begge stykker.

Den foreslåede ændring er en konsekvens af, at der med lovforslagets § 1, nr. 1, foreslås indsat nye numre i § 2, stk. 1, i form af et nyt nr. 44 om legetøjsforordningen og et nyt nr. 45 om forordningen om kritiske råstoffer for så vidt angår bestemmelser vedrørende permanente magneter.

Forslaget indebærer, at anvendelsesområdet for bestemmelserne i § 37, stk. 2 og 3, udvides til også at omfatte produkter omfattet af legetøjsforordningen og forordningen om kritiske råstoffer for så vidt angår bestemmelser vedrørende permanente magneter.

Det foreslåede har den virkning, at der for legetøjsforordningen og forordningen om kritiske råstoffer for så vidt angår bestemmelser vedrørende permanente magneter under skærpende omstændigheder vil kunne straffes med fængsel indtil 2 år, og at der kan fastsættes straf af bøde, eller under skærpende omstændigheder fængsel indtil 2 år, i regler udstedt i medfør af loven.

Der henvises til pkt. 2.1.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger og til de specielle bemærkninger til lovforslagets § 1, nr. 1.

Til § 2

Til nr. 1

Det foreslås overalt i loven, at »Sikkerhedsstyrelsen« ændres til »Erhvervsstyrelsen«, og at »Sikkerhedsstyrelsens« ændres til »Erhvervsstyrelsens«.

Formålet med ændringerne er at afspejle, at Sikkerhedsstyrelsen er fusioneret med Erhvervsstyrelsen pr. 1. januar 2026, hvorved enhver opgave, som tidligere blev varetaget af Sikkerhedsstyrelsen, nu varetages af Erhvervsstyrelsen.

Den foreslåede ændring vil medføre, at overalt i loven, hvor Sikkerhedsstyrelsen er nævnt, vil det i stedet være Erhvervsstyrelsen, der nævnes som ressortansvarlig myndighed.

Til nr. 2

Det følger af § 1, stk. 1, i lov om ædle metaller og konfliktminerale, at loven gælder for varer af ædle metaller og for EU-importører, der er omfattet af Europa-Parlamentets og Rådets forordning 2017/821/EU af 17. maj 2017 om fastlæggelse af due diligence-forpligtelser i forsyningskæden for EU-importører af tin, tantal, wolfram og deres malme samt guld, der hidrører fra konfliktramte områder og højrisikoområder, med senere ændringer.

Det følger endvidere af § 1, stk. 2, at 1) varer af ædle metaller, der godtgøres at være fremstillet før den 1. juli 1961, 2) varer af ædle metaller til dentalt og andet medicinsk formål og 3) mønter, der er gangbare, er undtaget fra loven.

Det foreslås, at § 1 nyaffattes, hvorefter det følger af *stk. 1*, at loven vil gælde for varer af ædle metaller og varer, der udbydes til salg som indeholdende ædle metaller.

I bestemmelsens *stk. 2*, undtages dog 1) varer af ædle metaller, der godtgøres at være fremstillet før den 1. juli 1961, 2) varer af ædle metaller til dentalt og andet medicinsk formål og 3) mønter, der er gangbare. Det foreslåede vil være en lovteknisk ændring, der ikke vil medføre materielle ændringer.

Endelig foreslås det i *stk. 3*, at loven endvidere gælder for EU-importører, der er omfattet af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/821 af 17. maj 2017 om fastlæggelse af due diligence-forpligtelser i forsyningskæden for EU-importører af tin, tantal, wolfram og deres malme samt guld, der hidrører fra konfliktramte områder og højrisikoområder, med senere ændringer. Forordningen er optaget som bilag 1 til denne lov. Det foreslåede i *stk. 3* vil ligeledes være en lovteknisk ændring, der ikke vil medføre materielle ændringer.

Den foreslåede bestemmelse vil for det første tydeliggøre, at loven omfatter to uafhængige hovedområder. Dette vil dels være varer af ædle metaller og varer, der udbydes til salg som indeholdende ædle metaller, jf. det foreslåede *stk. 1*. Visse varer af ædle metaller vil fortsat være undtaget fra lovens anvendelsesområde, jf. det foreslåede *stk. 2*. Derudover vil loven omfatte konfliktminerale for så vidt angår EU-importører omfattet af forordning (EU) 2017/821, jf. det foreslåede *stk. 3*.

Med den foreslåede bestemmelse vil anvendelsesområdet for loven dermed blive udvidet til at omfatte alle varer, der udbydes til salg som indeholdende ædle metaller, herunder også når de pågældende varer ikke

indeholder ædle metaller. Dette vil f.eks. være tilfældet, hvis en vare påføres navne- og/eller holdighedsstempler eller udbydes til salg med angivelse af sølv, guld, palladium eller platin. Varer, der ikke er af ædelt metal og ikke udbydes til salg som værende af ædelt metal, vil således fortsat ikke være omfattet af loven.

Der henvises til pkt. 2.2.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 3

Det fremgår af § 3, stk. 1, i lov om ædle metaller og konfliktminerale, at varer af ædle metaller kun må fremstilles, sælges eller udbydes til salg erhvervsmæssigt, hvis de opfylder reglerne i denne lov eller regler fastsat i medfør af denne lov.

Det foreslås i § 3, stk. 1, at »Varer af ædle metaller må kun erhvervsmæssigt fremstilles, sælges eller udbydes til salg« ændres til »Varer må kun erhvervsmæssigt fremstilles, sælges eller udbydes til salg som varer af ædle metaller«.

Formålet med den foreslåede ændring er at tydeliggøre, at enhver vare kun må fremstilles, sælges eller udbydes til salg som en vare af ædelt metal, hvis varen rent faktisk indeholder ædelt metal, jf. definitionerne af ædle metaller og varer af ædle metaller i lovens § 2, nr. 4 og 5.

Virkningen af den foreslåede ændring vil dermed være, at det vil være ulovligt at fremstille, sælge eller udbyde en vare til salg som ædelt metal, hvis den pågældende vare ikke indeholder ædelt metal.

Den foreslåede ændring af bestemmelsen vil dermed være i overensstemmelse med den foreslåede ændring af lovens § 1, som foreslås med henblik på at udvide lovens anvendelsesområde, jf. lovforslagets § 2, nr. 2.

Der henvises til pkt. 2.2.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger og bemærkningerne til lovforslagets § 2, nr. 2.

Til nr. 4

Det følger af § 7, stk. 1, i lov om ædle metaller og konfliktminerale, at varer, der opfylder de krav, som er fastsat i konventionen om kontrol og stempeling af varer af ædle metaller af 15. november 1972, kan forsynes af Sikkerhedsstyrelsen med konventionens fælles kontrolstempel. Varer

forsynet med konventionens fælles kontrolstempel anses for at opfylde lovens krav til stempeling efter § 4, stk. 1. Det følger herefter af § 7, stk. 2, at omkostninger i forbindelse med stempeling efter stk. 1 afholdes af den virksomhed, der anmoder om stemplingen.

Det fremgår endvidere af § 8, stk. 2, at omkostninger i forbindelse med stempeling efter stk. 1 afholdes af den virksomhed, der anmoder om stemplingen.

Det foreslås, at i § 7, *stk. 2*, og § 8, *stk. 2*, udgår »virksomhed«.

De foreslåede ændringer vil indebære, at det vil være tilladt for både fysiske og juridiske personer at anmode om stempeling af varer med henholdsvis konventionens fællesstempel og Erhvervsstyrelsens kontrolstempel. Det vil således ikke være en forudsætning for at kunne anmode om stempeling af varer, at den anmodende part er en virksomhed. Der vil i naturlig forlængelse heraf kunne ske opkrævning af stempelgebyrer hos både fysiske og juridiske personer.

Der henvises til bemærkningerne til lovforslagets § 2, nr. 5 og 6

Til nr. 5

Det følger af § 9, stk. 1, i lov om ædle metaller og konfliktminerale, at virksomheder, der er registreret i navnestempelregisteret efter § 6, stk. 1, årligt indbetaler et gebyr til Sikkerhedsstyrelsen til dækning af omkostninger forbundet med registreringsordningen og kontrollen efter § 12 af navnestempeleindehavere.

Det foreslås, at i § 9, *stk. 1*, ændres »virksomhed« til »den«.

Den foreslåede ændring vil medføre, at enhver, der er registreret i navnestempelregisteret efter lovens § 6, stk. 1, skal indbetale et årligt navnestempelgebyr til Erhvervsstyrelsen. Med den foreslåede ændring vil det således ikke være forudsat i bestemmelsen, at registranten nødvendigvis er en virksomhed.

Der henvises til bemærkningerne til lovforslagets § 2, nr. 4 og 6.

Til nr. 6

Det fremgår af § 12, stk. 4, i lov om ædle metaller og konfliktminerale, at erhvervsministeren fastsætter regler om Sikkerhedsstyrelsens kontrol med virksomheder, som har et registreret navnestempel, jf. § 6, og med

virksomheder, som sælger varer af ædle metaller eller udbyder disse til salg uden at være omfattet af § 6.

Det foreslås i § 12, stk. 4, at »virksomheder« to steder ændres til »den«.

Ændringen vil betyde, at erhvervsministeren vil kunne fastsætte regler om Erhvervsstyrelsens kontrol med både fysiske og juridiske personer, der har et registreret navnestempel, jf. § 6 i lov om ædle metaller og konfliktminerale. Herudover vil erhvervsministeren kunne fastsætte regler om Erhvervsstyrelsens kontrol med både fysiske og juridiske personer, som udbyder varer omfattet af loven.

Der henvises til bemærkningerne til lovforslagets § 2, nr. 4 og 5.

Til nr. 7

Det følger af § 13, stk. 1, i lov om ædle metaller og konfliktminerale, at Sikkerhedsstyrelsen kan bemyndige en juridisk person til at udføre eller bistå Sikkerhedsstyrelsen med at udføre kontrol med varer af ædle metaller, jf. lovens § 12.

Det foreslås i § 13, stk. 1, at »varer af ædle metaller« ændres til »varer omfattet af denne lov«.

Den foreslåede ændring vil medføre, at Erhvervsstyrelsen kan bemyndige en juridisk person til at udføre eller bistå Erhvervsstyrelsen med at udføre kontrol med varer omfattet af loven, jf. lovens § 12.

Den foreslåede ændring er en følge af, at lovens anvendelsesområde foreslås udvidet til også at omfatte varer, der udbydes til salg som indeholdende ædle metaller, uden at de pågældende varer nødvendigvis indeholder ædle metaller. Juridiske personer, der bemyndiges i henhold til § 13, stk. 1, vil således kunne udføre kontrol med varer omfattet af loven.

Med den foreslåede udvidelse af lovens anvendelsesområde i § 1, jf. lovforslagets § 2, nr. 2, vil Erhvervsstyrelsens kontrol i medfør af lovens § 12 og Erhvervsstyrelsens mulighed for at bemyndige andre til at udføre eller bistå Erhvervsstyrelsen med at udføre kontrol, jf. § 13, stk. 1, ikke alene omfatte varer af ædle metaller men også varer, der udbydes til salg som indeholdende ædle metaller.

Der henvises til pkt. 2.2.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger og til bemærkningerne til lovforslagets § 2, nr. 2.

Til nr. 8

Det følger af § 15, stk. 1, 1. pkt., i lov om ædle metaller og konfliktminerale, at Sikkerhedsstyrelsen i forbindelse med kontrol, jf. § 12, kan udtage varer af ædle metaller vederlagsfrit mod kvittering til brug for kontrol, herunder udtage varer ved brug af skjult identitet. Det følger af § 15, stk. 1, 2. pkt., at hvis udtagelse af varer har nødvendiggjort en betaling, kan Sikkerhedsstyrelsen kræve udgiften refunderet af virksomheden.

Det foreslås i § 15, stk. 1, 1. pkt., at »varer af ædle metaller« ændres til »varer omfattet af denne lov«.

Den foreslåede ændring vil indebære, at Erhvervsstyrelsen i forbindelse med kontrol, jf. § 12, kan udtage varer omfattet af denne lov vederlagsfrit mod kvittering og til brug for kontrol, herunder ved brug af skjult identitet. Ændringen vil således medføre, at Erhvervsstyrelsen vil kunne udtage varer udbudt til salg som indeholdende ædle metaller med henblik på at udføre kontrol.

Den foreslåede ændring af stk. 1, 1. pkt., har til formål at afspejle, at lovens anvendelsesområde er udvidet til også at omfatte varer, der udbydes til salg som indeholdende ædle metaller. I overensstemmelse hermed foretages ændringer i § 15, stk. 1.

Der henvises til pkt. 2.2.1. i lovforslagets almindelige bemærkninger og til bemærkningerne til lovforslagets § 2, nr. 2.

Det foreslås endvidere i § 15, stk. 1, 2. pkt., at »refunderet af virksomheden« ændres til »refunderet af den part, hvis vare har været genstand for kontrol«.

Den foreslåede ændring vil medføre, at Erhvervsstyrelsen kan kræve udgifter forbundet med udtagelsen af en vare omfattet af loven fra den part, hvis vare har været genstand for kontrol. Det vil således ikke være en forudsætning for refusion af betalingen, at der er tale om en virksomhed. Erhvervsstyrelsen vil dermed kunne kræve betalingen refunderet fra en part, uanset om denne er en fysisk eller juridisk person.

Til nr. 9

Det følger af § 16, stk. 1, at Sikkerhedsstyrelsen kan forbyde, at varer af ædle metaller gøres tilgængelige på markedet, hvis varerne ikke opfylder kravene til holdigheds- og navnestempler i denne lov og regler fastsat i medfør af denne lov. I forlængelse heraf følger det af § 16, stk. 2, at Sikkerhedsstyrelsen kan meddele påbud om, at varer af ædle metaller som nævnt i stk. 1 skal trækkes tilbage fra markedet eller tilbagekaldes.

I § 16, stk. 1 og 2, foreslås det, at »varer af ædle metaller« ændres til »varer omfattet af denne lov«, og i § 16, stk. 1, foreslås »til holdigheds- og navnestempler« at udgå.

De foreslåede ændringer har til formål at afspejle, at lovens anvendelsesområde er udvidet til også at omfatte varer, der udbydes til salg som indeholdende ædle metaller.

Der henvises til pkt. 2.2.1. i lovforslagets almindelige bemærkninger og til bemærkningerne til lovforslagets § 2, nr. 2.

Ændringerne vil medføre, at Erhvervsstyrelsen vil kunne forbyde, at en vare udbydes til salg med angivelse af, at den udgør eller indeholder ædle metaller, hvis dette ikke er tilfældet.

Ændringerne vil endvidere medføre, at Erhvervsstyrelsen vil kunne påbyde, at varer, der har været udbudt til salg som indeholdende ædle metaller uden at være det, trækkes tilbage fra markedet eller tilbagekaldes.

Det forudsættes, at Erhvervsstyrelsen med de foreslåede ændringer fortsat vil kunne anvende de nævnte beføjelser i stk. 1 og 2 i forbindelse med kontrol af varer af ædle metaller.

Til nr. 10

Det fremgår af § 16, stk. 2, i lov om ædle metaller og konfliktminerale, at Sikkerhedsstyrelsen kan meddele påbud om, at varer af ædle metaller som nævnt i stk. 1 skal trækkes tilbage fra markedet eller tilbagekaldes.

Det foreslås i § 16, stk. 2, at »varer af ædle metaller som nævnt i stk. 1« ændres til »varer omfattet af denne lov«.

Den foreslåede ændring vil medføre, at Erhvervsstyrelsen vil kunne meddele påbud om, at varer omfattet af loven skal tilbagekaldes fra forbrugere eller tilbagetrækkes fra markedet.

Den foreslåede ændring er en følge af, at lovens anvendelsesområde foreslås udvidet til også at omfatte varer, der udbydes til salg som indeholdende ædle metaller, uden at de pågældende varer nødvendigvis indeholder ædle metaller. Den foreslåede ændring er endvidere en konsekvensændring som følge af den foreslåede ændring af § 16, stk. 1, jf. lovforslagets § 2, nr. 9, der foreslås ændret på samme baggrund.

Der henvises til pkt. 2.2.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger og til bemærkningerne til lovforslagets § 2, nr. 2 og 9.

Til nr. 11

Det følger af § 21, stk. 1, i lov om ædle metaller og konfliktminerale, at medmindre højere straf er forskyldt efter anden lovgivning, straffes med bøde den, der overtræder et eller flere forhold vedrørende varer af ædle metaller, som er angivet i bestemmelsens nr. 1-5.

Det følger af stk. 1, nr. 1, at det er strafbart at fremstille, sælge eller udbyde varer af ædle metaller til salg under betegnelsen ædle metaller i strid med de holdigheder, der er angivet i § 3, stk. 2. Endvidere følger det af stk. 1, nr. 5, at det er strafbart at tilsidesætte oplysningspligten i § 6, stk. 4, eller § 12, stk. 3.

Det foreslås i § 21, stk. 1, at »vedrørende varer af ædle metaller« udgår og endvidere i nr. 1 at »af ædle metaller« udgår. I nr. 5 foreslås det, at efter »§ 12, stk. 3« indsættes », vedrørende varer omfattet af denne lov, jf. § 1, stk. 1«.

De foreslåede ændringer er en følge af, at lovens anvendelsesområde foreslås udvidet til også at omfatte varer, der udbydes til salg som indeholdende ædle metaller, uden at de pågældende varer indeholder ædle metaller.

Der henvises til pkt. 2.2.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger og til bemærkningerne til lovforslagets § 2, nr. 2.

Den foreslåede ændring af stk. 1 vil indebære, at bestemmelsen ikke er afgrænset til varer af ædle metaller. Afgrænsningen af de strafbelagte forhold vil herefter fremgå af stk. 1, nr. 1-5.

Med den foreslåede ændring af stk. 1, nr. 1, vil det således være strafbelagt at fremstille, sælge eller udbyde varer til salg under betegnelsen ædle metaller i strid med de holdigheder, der er angivet i lovens § 3, stk. 2.

Den foreslåede ændring af stk. 1, nr. 5, vil medføre, at tilsidesættelse af oplysningspligten i § 12, stk. 3, hvorefter Erhvervsstyrelsen kan kræve at få meddelt alle oplysninger, herunder om økonomiske og regnskabsmæssige forhold, der er nødvendige for udførelse af kontrol i henhold til loven, kan straffes med bøde. Med den foreslåede udvidelse af lovens anvendelsesområde i § 1, jf. lovforslagets § 2, nr. 2, vil der kunne være tale om oplysninger vedrørende varer af ædle metaller og varer, der udbydes til salg som indeholdende ædle metaller.

Til § 3

Til nr. 1

Det fremgår af § 2 i tilgængelighedsloven, at loven ikke finder anvendelse på bestemt indhold af websteder og mobilapplikationer. Loven finder således ikke anvendelse på 1) forhåndsindspillede tidsafhængige medier, der er offentliggjort inden den 28. juni 2025, 2) dokumentformater, der er offentliggjort inden den 28. juni 2025, 3) onlinekort og kortlægningstjenester, når væsentlige oplysninger gives på en tilgængelig digital måde, for så vidt angår kort, der er bestemt til navigationsbrug, 4) tredjepartsindhold, der hverken er finansieret eller udviklet af eller er under kontrol af den pågældende erhvervsdrivende, og 5) indhold på websteder og i applikationer til mobile enheder, der kvalificeres som arkiver, hvilket betyder, at de kun har indhold, der ikke er opdateret eller redigeret efter den 28. juni 2025.

Det foreslås, at der i § 2 indsættes et nyt *stk. 2*, hvorefter loven ikke finder anvendelse på forhold, der er omfattet af regler om ophavsret.

Den foreslåede bestemmelse har til hensigt at implementere tilgængelighedsdirektivets artikel 2, stk. 5, hvoraf det følger, at tilgængelighedsdirektivet ikke berører Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2017/1564 og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1563. Begge retsakter vedrører ophavsretlige rettigheder.

Bestemmelsen vil medføre, at det præciseres, at tilgængelighedsloven ikke finder anvendelse på ophavsretlige forhold. Det vil betyde, at hvor opfyldelse af tilgængelighedslovens krav vil medføre brud på ophavsretlige rettigheder, da finder loven ikke anvendelse.

Til nr. 2

Det fremgår af artikel 6 i tilgængelighedsdirektivet, at medlemsstaterne på deres område ikke må forhindre tilgængeliggørelsen på markedet af produkter eller leveringen af tjenester på deres område, som opfylder kravene i dette direktiv, af grunde, der vedrører tilgængelighedskrav.

Der følger ikke en lignende bestemmelse af tilgængelighedsloven. Det fremgår dog af § 4, stk. 1, at produkter og tjenester kun må bringes i omsætning eller levere, hvis de opfylder de relevante tilgængelighedskrav i bilag 1, jf. §§ 5 og 6. Bilag 1 er tilsvarende bilag I tilgængelighedsdirektivet.

Der foreslås en ny § 2 a, hvorefter produkter og tjenester, der opfylder kravene i denne lov eller regler fastsat i medfør heraf, ikke må hindres i at blive gjort tilgængelige i Danmark eller blive leveret i Danmark af grunde, der vedrører tilgængelighedskrav.

Den foreslåede bestemmelse har til hensigt at implementere artikel 6 i tilgængelighedsdirektivet.

Bestemmelsen vil ikke føre til en ændring af retsstillingen, idet tilgængelighedskravene i tilgængelighedsloven i forvejen er enslydende med kravene i tilgængelighedsdirektivet. Bestemmelsen vil dog tydeliggøre, at reglerne om varernes frie bevægelighed på EU's indre marked også finder anvendelse i tilgængelighedsloven.

Til nr. 3

Det følger af § 5, stk. 1, i tilgængelighedsloven, at produkter skal opfylde tilgængelighedskravene i afdeling 1 og 2 i bilag 1, jf. dog stk. 2. Det følger herefter af stk. 2, at selvbetjeningsterminaler alene skal opfylde tilgængelighedskravene i afdeling 1 i bilag 1.

Det foreslås, at i § 5, stk. 2, indsættes efter »Selvbetjeningsterminaler«: », jf. § 1, stk. 1, nr. 2 og 3,«.

Den foreslåede ændring er en præcisering af, at betalingsterminaler er omfattet af betegnelsen selvbetjeningsterminaler. Den foreslåede ændring har dermed til hensigt at tydeliggøre, at betalingsterminaler, jf. lovens § 1, stk. 1, nr. 2, alene skal opfylde tilgængelighedskravene i afdeling 1 i bilag 1, som det er tilfældet med andre selvbetjeningsterminaler omfattet af loven, jf. lovens § 1, stk. 1, nr. 3. Tilsvarende følger det af titlen til lovens bilag 1, afdeling 2, at der er tale om tilgængelighedskrav for produkter omfattet af § 1, stk. 1, med undtagelse af de selvbetjeningsterminaler, der er omhandlet i § 1, stk. 1, nr. 2 og 3.

Den foreslåede ændring vil medføre, at henvisninger til betalingsterminaler, jf. lovens § 1, stk. 1, nr. 2, og øvrige selvbetjeningsterminaler, jf. lovens § 1, stk. 1, nr. 3, fremgår af bestemmelsens ordlyd. Ændringen vil således ikke medføre en materiel ændring, da det er forudsat i de specielle bemærkninger til § 5, stk. 2, jf. Folketingstidende 2021-2022, tillæg A, L 131 som fremsat, side 70, at betegnelsen selvbetjeningsterminaler omfatter betalingsterminaler, som alene skal opfylde tilgængelighedskravene i afdeling 1 i bilag 1. Ved en fejl er der imidlertid henvist til en ikkeeksisterende definition i loven af selvbetjeningsterminaler.

Bestemmelsen i § 5, stk. 2, har fortsat til hensigt at implementere tilgængelighedsdirektivets artikel 4, stk. 2, 2. afsnit. Det fremgår af artikel 4, stk. 2, 1. afsnit, at alle produkter skal opfylde de tilgængelighedskrav, der er fastsat i bilag I, afdeling I, og endvidere af 2. afsnit, at alle

produkter, med undtagelse af selvbetjeningsterminaler, skal opfylde de tilgængelighedskrav, der er fastsat i direktivets bilag I, afdeling II.

Til nr. 4

Det fremgår bl.a. af § 25 i tilgængelighedsloven, hvilke forhold i tilgængelighedsloven en importør skal sikre sig inden vedkommende bringer et produkt i omsætning. Her følger det af § 25, stk. 2, nr. 1, at importøren skal sikre sig, at fabrikanten har udarbejdet overensstemmelsesvurderingsproceduren, jf. § 17, stk. 1, nr. 2.

Af § 17, stk. 1, nr. 2, fremgår det, at fabrikanten skal få gennemført overensstemmelsesvurderingsproceduren som nævnt i bilag 3, jf. dog § 8, når et produkt bringes i omsætning.

Det foreslås, at i § 25, *stk. 2, nr. 1*, ændres »udarbejdet« til »foretaget«.

Den foreslåede ændring vil alene medføre en sproglig præcisering af, at en overensstemmelsesvurderingsprocedure skal være foretaget. Der er således ikke tiltænkt materielle ændringer i bestemmelsen.

Til nr. 5

Det følger af § 45, hvilke myndigheder der fører kontrol med, at kravene i tilgængelighedsloven og regler fastsat i medfør af denne overholdes.

Det fremgår af § 45, stk. 2, at Sikkerhedsstyrelsen fører kontrol med produkter omfattet af § 1, stk. 1, og tjenester omfattet af § 1, stk. 2, nr. 2 og 4-6.

Den 1. januar 2026 fusionerede Sikkerhedsstyrelsen med Erhvervsstyrelsen. Sikkerhedsstyrelsen er derfor nu en del af Erhvervsstyrelsen og betegnes som sådan.

Det foreslås, at i § 45, *stk. 2*, ændres »Sikkerhedsstyrelsen« til »Erhvervsstyrelsen«.

Ændringen foreslås som en konsekvens af, at Sikkerhedsstyrelsen er fusioneret med Erhvervsstyrelsen.

Det fremgår af § 45, stk. 3, at Energistyrelsen fører kontrol med elektroniske kommunikationstjenester omfattet af § 1, stk. 2, nr. 1.

Ressortansvaret for elektroniske kommunikationstjenester er siden tilgængelighedslovens ikrafttrædelse flyttet fra Energistyrelsen. Det følger af § 5, nr. 4, i kongelig resolution af 29. august 2024, at sager vedrørende

teleforsyning, herunder lov om elektroniske kommunikationsnet- og tjenester (teleloven) bortset fra de under erhvervsministeren hørende opgaver vedrørende loven, overføres til Digitaliseringsministeriet.

Det er herefter Digitaliseringsstyrelsen, der har ressortansvaret for lov om elektroniske kommunikationsnet- og tjenester, jf. lovbekendtgørelse nr. 681 af 16. juni 2025.

Det foreslås, at i § 45, stk. 3, ændres »Energistyrelsen« til »Digitaliseringsstyrelsen«.

Ændringen foreslås som en konsekvens af, at Digitaliseringsstyrelsen har overtaget ressortansvaret for elektroniske kommunikationstjenester, som følge af den kongelige resolution fra august 2024.

Til nr. 6

Det fremgår af § 48, stk. 1, 1. pkt., i tilgængelighedsloven, at kontrolmyndigheden som led i kontrollen med overholdelse af tilgængelighedskravene kan udtage ethvert produkt eller enhver tjeneste, som er omfattet af denne lovs anvendelsesområde.

Det følger af bemærkningerne til bestemmelsen, at den er med til at implementere tilgængelighedsdirektivets artikel 20, stk. 1, pkt., hvoraf det følger, at markedsovervågningsmyndighederne skal foretage en evaluering af produkter, som kan antages ikke at opfylde de gældende tilgængelighedskrav, jf. Folketingstidende 2021-2022, tillæg A, L 131 som fremsat, side 101.

Af § 49, stk. 1, i tilgængelighedsloven fremgår det, at er et produkt eller en tjeneste ikke i overensstemmelse med tilgængelighedskravene i denne lov eller regler fastsat i medfør heraf, kan kontrolmyndigheden påbyde den erhvervsdrivende at bringe forholdene i orden inden for en nærmere angivet frist.

Af § 49, stk. 2, følger det, at kontrolmyndigheden kan påbyde den erhvervsdrivende, der handler med produkter, at bringe de formelle mangler efter nr. 1-7 i orden inden for en nærmere angiven frist.

Det fremgår herefter af § 49, stk. 3, at bringes de uoverensstemmende forhold ikke i orden inden for fristen, jf. stk. 1 eller 2, kan kontrolmyndigheden påbyde den erhvervsdrivende at stoppe salget eller udbuddet af produktet eller tjenesten eller at trække produktet tilbage fra markedet inden for en nærmere angivet frist.

Det følger af bemærkningerne til § 49, stk. 1 og 3, at for så vidt angår produkter har bestemmelserne til hensigt at implementere

tilgængelighedsdirektivets artikel 20, stk. 1, 2. og 3. afsnit, jf. Folketingstidende 2021-2022, tillæg A, L 131 som fremsat, side 102 og 103.

Der foreslås en ny § 49 a, hvor det i *stk. 1* foreslås, at konstaterer den relevante kontrolmyndighed, jf. § 45, stk. 1, at manglende opfyldelse af tilgængelighedskravene ikke er begrænset til produkter, der er gjort tilgængelige i Danmark, underretter kontrolmyndigheden Kommissionen og de øvrige medlemsstater om resultatet af kontrollen med et produkt udtaget i medfør af § 48 og om de foranstaltninger, kontrolmyndigheden har pålagt den erhvervsdrivende at træffe i medfør af § 49.

Den foreslåede bestemmelse har til hensigt at implementere tilgængelighedsdirektivets artikel 20, stk. 2, hvor det fremgår, at hvis markedsovervågningsmyndighederne konstaterer, at den manglende opfyldelse af kravene ikke er begrænset til medlemsstatens område, underretter de Kommissionen og de øvrige medlemsstater om resultaterne af evalueringen og om de foranstaltninger, de har pålagt den erhvervsdrivende at træffe.

Det følger af tilgængelighedsdirektivets artikel 21, stk. 1, at gøres indsigelse mod en medlemsstats nationale foranstaltning, eller hvis Kommissionen har rimeligt belæg for at antyde, at den nationale foranstaltning er i modstrid med EU-retten, drøfter Kommissionen straks spørgsmålet med medlemsstaterne og den eller de pågældende erhvervsdrivende og vurderer den nationale foranstaltning. På grundlag af resultaterne af denne vurdering træffer Kommissionen afgørelse om, hvorvidt den nationale foranstaltning er berettiget eller ej.

Det foreslås i *stk. 2, 1. pkt.*, at hvis en foranstaltning truffet af en markedsovervågningsmyndighed i en anden medlemsstat anses for at være berettiget, jf. artikel 21, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2019/882/EU, træffer den relevante kontrolmyndighed de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at det produkt, der ikke opfylder kravene, trækkes tilbage fra det danske marked, og underretter Kommissionen herom.

Den foreslåede bestemmelse har til hensigt at implementere tilgængelighedsdirektivets artikel 21, stk. 2, 1. pkt., hvoraf det fremgår, at hvis den i *stk. 1* omhandlede nationale foranstaltning anses for at være berettiget, træffer samtlige medlemsstater de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at det produkt, der ikke opfylder kravene, trækkes tilbage fra deres marked, og underretter Kommissionen herom.

Endelig foreslås det i *stk. 2, 2. pkt.*, at hvis den pågældende foranstaltning anses for ikke at være berettiget, trækker den relevante kontrolmyndighed foranstaltningen tilbage.

Den foreslåede bestemmelse har til hensigt at implementere tilgængelighedsdirektivets artikel 21, stk. 2, 2. pkt., hvoraf det følger, at den pågældende medlemsstat trækker foranstaltningen tilbage, hvis den anses for ikke at være berettiget.

Til § 4

Det foreslås i *stk. 1*, at loven træder i kraft den 1. januar 2027, jf. dog *stk. 2*.

Den foreslåede ikrafttrædelse vil medføre, at lovforslaget vil træde i kraft den 1. januar 2027. Lovforslaget vil dermed træde i kraft i overensstemmelse med de fælles ikrafttrædelsesdatoer, jf. Erhvervsministeriets vejledning om erhvervsøkonomiske konsekvensvurderinger.

Det, foreslås i *stk. 2*, at § 1, nr. 1-4 og 7, træder i kraft den 24. november 2026.

De pågældende bestemmelser i lovforslagets § 1, nr. 1-4 og 7, omhandler supplerende bestemmelser til legetøjsforordningen og forordningen om kritiske råstoffer vedrørende permanente magneter.

Forordningen om kritiske råstoffer trådte i kraft den 23. maj, og Danmark er forpligtet til at fastsætte regler om sanktioner i tilfælde af overtrædelser af forordningen senest den 24. november 2026.

Med den foreslåede bestemmelse vil Danmarks forpligtelse til at fastsætte regler om sanktioner for så vidt angår bestemmelser i forordningen om kritiske råstoffer om permanente magneter kunne opfyldes rettidigt.